

திருவிழேஷ் துவரிந்தி

ஆகஸ்ட் – 2023

தடைகளை
நீக்கப்போடுக்கவர்
அவர்களுக்கு
முன்பாக
நடந்துபோக்றார்; ...

(யீரா 2:13)

வெளியிடுவோர்:
எல்-ஷடாய் கிலக்கிய ஊழியாங்கள்.
சென்னை - 59

மனம் திறந்து உங்களுடன்...

அன்பானவர்களே,

நமதாண்டவரும் இராசகருமான இயேசு கிரிஸ்துவின் நிகரில்லா நாமத்தில் உங்களை வாழ்த்துகிறோம். அனுதீனமும் நம் வாழ்க்கைப் பாதையில் நாம் நடப்பதற்கு அவர் தருகின்ற முடிவற்ற, சகலவற்றுக்கும் போதுமான கிருபைக்காக அவருக்கு துதி ஸ்தோத்திரங்களை ஏற்றுப்போம். இந்த ஆகஸ்ட் மாதம் 15ம் தேதி நமது நாட்சின் 77ம் சுதந்திர நாளாய் இருப்பதால் தேவனுக்கே ஸ்தோத்திரம். தேவன்தாமே நம் நாட்டை சமாதானத்தினாலும், வளமையினாலும், ஓர்றுமையினாலும் ஆசீர்வதிப்பாராக!

மீகா 2:13, தடைகளை நீக்கிப்போடுகிறவர் அவர்களுக்கு முன்பாக நடந்துபோகிறார்; அவர்கள் தடைகளை நீக்கி, வாசலால் உட்பிரவேசித்துக் கடந்துபோவார்கள்; அவர்கள் ராஜா அவர்களுக்கு முன்பாகப்போவார், கர்த்தர் அவர்கள் முன்னணியில் நடந்துபோவார் என்று கூறுகிறது. இங்கே தடைகளை நீக்குகிறவர்கள்று சொல்லப்படுவது வேறொருவரும் அல்ல, அவர் மேசியா! எகிப்திலிருந்து அவரது ஜனங்கள் வெளியேறியபோது, அவர்களுக்கு முன்பாக அக்கினில்தும்பாகவும் மேகஸ்தும்பாகவும் வளாந்தரத்தில் அவர்களென்றுபோலவே, ஒப்போதும் அவரது ஜனங்களான நமக்கு முன்பாக சென்று நமக்கு வழிகாட்டி நடத்துகிறார்! நம் சுய ஞானத்தாலோ, பலத்தாலோ தகர்க்கமுடியாதபடி நம் பாதையில் குறுக்கேற்கின்ற தடைகளையும் இக்கட்டுக்களையும் அவர் தம்முடைய பலத்த கரத்தால் தகர்த்து தவிடுபொடியாக்குவார்! பாவ அடிமைத்தனத்தை, மரணத்தின் கதவுகளை உடைத்து, என்றும் நிலைநிற்கின்ற சுதந்திரத்தைத் தருவார்! எரேமியா 30:8 கூறுவதுபோல, அவரே எதிரியின் நுகத்தை நம் கழுத்தின்மேல் இராதபடக்கு உடைத்து, உன்கட்டுக்களை அறுப்பார்; அந்நியர்களினரும்மை அடிமைகளாவதில்லை! இந்தப் பாவ உலகிலுள்ள பலத்த ஆவிக்குரிய எதிரி அல்லது சோதனை உங்களை மேற்கொள்ள முடியாதபடி திணரடிக்கிறதா? அப்படியானால், முதலாவதாக, உங்களால் மேற்கொள்ள முடியாத பெலன் அதற்கு இருப்பதை ஒத்துக்கொள்ளுக்கள். ஆனாலும், தடைகளை நீக்கிப்போடுகிறவருக்கு எதிராக நிற்கிற வல்லமை அதற்கு இல்லை! ஏனெனில், பரலோகம் நோக்கிச் செல்லுகின்ற உங்கள் ஆவிக்குரிய பயணத்தைத் தடைசெய்கிற அநேக எல்லாத் தடைகளையும் அவர் ஏற்கனவே தகர்த்துப்போட்டுவிட்டார்! எனவே, நீங்கள் ஒருபோதும் உங்கள் சுயபெலத்தைச் சார்ந்துகொள்ளாமல், உங்கள் எதிரிகளை தகர்த்துப்போடுகிறவராகியகிரிஸ்துவில் நம்பிக்கை வையுங்கள். உங்கள் பெலத்தில் நம்பிக்கை வைத்தால் நிச்சயம் தோற்றுப்போவீர்கள். மகா பெரிய பராக்கிரமசாலியான கர்த்தர் உங்களுக்கு முன்னே போவாரானால், நீங்கள் பாதுகாப்பான பயணத்தை மேற்கொள்ளலாம்; உங்கள் பயணத்தில் சந்தோஷமாக முன்னே செல்லலாம்; ஏனெனில் உங்கள் எதிரிகள் முன்கூட்டியே வெற்றிகொள்ளப்பட்டனர். அல்லேலுயா, எப்பேர்ப்பட்ட வல்லமையுள்ள கர்த்தரை நாம் சேவிக்கிறோம்!

ஆண்டவர்தாமே உங்களை அதிகம் அதிகமாய் ஆசீர்வதிப்பாராக.

கிரிஸ்துவின் பணியில் உங்கள் அன்பான,

சுகோ. சாமுவேல் பிரேம்ராஜ், சுகோதுரி மஞ்சளா பிரேம்ராஜ்

செவ்வாய், ஆகஸ்ட் 01

வாசிக்க: ஏசாயா 41: 8-14

பயங்கர வேண்டாம் என்று கார்த்தர் உற்சாகப்படுத்துகிறார்

நீ பயப்படாதே. நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்;... (ஏசாயா 41:10)

வேதாகமத்தில் பயப்படாதே என்ற வார்த்தை 365 முறை வருகிறது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அது சரியா என்பது நமக்கு தெரியவில்லை. இந்த வார்த்தை நமக்கு ஞாபகப்படுத்துவது, கற்றுத்தருவது இதுதான் - பயப்படவேண்டாம் என்பது நம் வாழ்வின் அனுதின அனுபவமாயிருக்கவேண்டும் என்பதே! ஆனால் சொல்வதற்கு இது எனிது, நடைமுறைக்கு இது கடினம் என்பதுதான் உண்மை. நாம் எல்லாருமே ஏதோ ஒன்றுக்கு ஏதோ ஒரு நாளில் பயப்படுகிறோம். ஏசாயா 41:10ல், நமது ஆண்டவர் ஒரு அருமையான வாக்குத்தத்தத்தைத் தருகிறார். நாம் ஏன் பயப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு இந்தச் சிறிய வசனத்தில் மட்டும் கர்த்தர் நமக்கு ஐந்து காரணங்களைக் கொடுக்கிறார் - முதலாவது, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன். எனவே, பயப்படாதே. இரண்டாவது, நான் உன் தேவன். மூன்றாவது, நான் உன்னைப் பலப்படுத்துவேன். நான்காவது, நான் உனக்குச் சுகாயம்பண்ணுவேன். ஐந்தாவது, என் நீதியின் வலதுகரத்தினால் உன்னைத் தாங்குவேன்! தொல்லைகளே நமக்கு வராது என்று கர்த்தர் சொல்லவில்லை. நமக்கு நெருக்கடிகளோ, ஆபத்துக்களோ, சுகலீனங்களோ அல்லது நஷ்டங்களோ வராது என்றும் கூறவில்லை. அதற்கு மாறாக, இந்த உலகில் நமக்கு உபத்திரவங்கள் வரும் என்று கூறுகிறார். ஆனால், தாம் உலகத்தை ஜெயித்துவிட்டபடியால், நாம் திடன்கொள்ளும்படிக்கு நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறார். (யோவான் 16:33)

அன்பானவர்களே, பயமோ கவலையோ நம் வாழ்வை ஆட்கொள்ளாதபடி நம்மைக் காத்துக்கொள்வோம். அடுத்தமுறை பயம் வரும்போது, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு நேராய் நம் கவனத்தை திருப்புவோம். தேவ வார்த்தையினாலும் ஜெபத்தினாலும் நம் விசுவாசத்தை அனல் மூட்டிவிடுவோம். வேதவசனத்தைக் கொண்டு நம் பயத்தின் எண்ணத்தை மாற்றுவோம். ஏனெனில், நம் பயங்களைக் காட்டிலும் தேவன் பெரியவர்! இனியும் தொடர்வதற்குப் பெலனில்லை என்ற நிலை நமக்கு வரும்போது வல்லமையை, பெலனைத் தருகிறார் அவர். இப்படி நடந்தால் ... என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக எப்படி நடந்தாலும் ... என்கின்ற எண்ணத்துக்கு வரவேண்டும் - காரணம், இயேசுவின் கரத்தில் நாம் பாதுகாப்பாயிருக்கிறோம்.

ஜெபம்: ஆண்டவரே, நான் நம்பிக்கையால் நிரப்பப்பட்டு, பயப்படாதிருக்க நீர் விரும்புகிறீர்; உமது வாக்குத்தத்தங்களே என் நம்பிக்கை! பயம் என்னைத் தாக்கும்போது உம் வாக்குத்தத்தை நோக்குவேன். வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போகும், உம் வரிச்சுதைகள் லியியாது. அதுவே என் ஆஸ்தவும் பெலமும்! ஆமென்.

இரக்க குணத்துக்கு வைகுமதி உண்டு

சீஷன் என்னும் நாமத்தினியித்தம் இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர்மாத்திரம் குடிக்கக் கொடுக்கீறவனும் தன் பலனை அடையாமற்போகான் ...
(மத்தேயு 10:42)

ஒரு தேவ ஊழியனுக்குச் செய்யும் சிறு உதவியும், செய்பவருக்கு பலனைக் கொண்டுவரும் என்று இங்கே இயேசு திட்டமாய் அறிவிக்கிறார். ஒரே ஒரு கலசம் தண்ணீரை ஒருவர் தேவனுடைய ஊழியனுக்குக் கொடுத்தாலும் அது தேவனுக்கு முன்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாயிருக்கும். தேவன் தமது ஊழியக்காரர்களைச் சிறியர் என்று இங்கே கூறுகிறார். அதற்கு, அவர்கள் அவருக்குப் பிரியமானவர்கள் என்று அர்த்தம். தேவ ஊழியன் இவ்வுலகுக்கு பேரும் புகழுமற்ற ஒன்றுமற்றவனாகத் தென்படலாம். ஆனால், இப்படிப்பட்டவனுக்குக் கொடுக்கும் எந்த ஒரு பொருளும், தனக்கே கொடுத்ததுபோல இயேசு கருதுவார். அந்தப் பொருள், ஒரு கலசம் தண்ணீரைப்போல விலை குறைவானதொன்றாய் இருக்கலாம். ஆனால், பொருள் எதுவாயிருந்தாலும், கொடுப்பவரது உள்நோக்கமே முக்கியம். உங்கள் கிரியையையும், நீங்கள் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ததினாலும், செய்து வருகிறதினாலும் தமது நாமத்திற்காகக் காண்பித்த அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்துவிடுகிறதற்குத் தேவன் அநீதியுள்ளவரல்லவே என்று கூறுகிறது. (எபிரெயர் 6:10) இயேசு தன் பிரசங்கத்தின் முடிவாக மத்தேயு 10:42ல், நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் அல்லது நான் உங்களுக்கு நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறது என்னவென்றால் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். தான் சொல்லுகின்ற ஆழமான சத்தியத்தை அழுத்தம்திருத்தமாகச் சொல்ல அவர் பயன்படுத்தும் முறை இதுவே. பலனில்லாமற்போகாது என்று இங்கு கூறுகிறார் - நிச்சயம் பலன் வரும், வராமற் போகாது! என்கிறார் அவர். யாருக்கு நாம் உதவிகள் செய்தோமோ அவர் அதை மறந்துபோகலாம். ஆனால், தேவகுமாரன் ஒருநாளும் மறப்பதில்லை! இது நம்மை பெரிதும் உற்சாகப்படுத்துகிறது!

அன்பானவர்களே, இந்த உலகத்தை நாம் ஒரே முறை கடந்துபோகிறோம். நாம் செய்யும் நற்காரியங்கள், காட்டும் இரக்க குணம் அல்லது பிறருக்கு, விசேஷமாக தேவனுடைய ஊழியர்களுக்கு செய்யும் வேறெந்த உதவிகளை இப்பொழுதே செய்வோம். அல்லத்தட்டாமலோ, தள்ளிப்போடாமலோ இருப்போம். மறுபடியும் இந்த நேரம் வரப்போவதில்லை. தேவ ஊழியர்களைத் தாங்குவோம்; கர்த்தருக்கு மிகவும் பிரியமான மக்களுக்குச் செய்யும் சேவை அதுவே!

ஐயு:ஆண்டவரே,பிறருக்கு உதவி செய்யும் சந்தர்ப்பங்களை நான் நமுவ விடமாட்டேன். யாரோ ஒருவருக்கு, குறிப்பாக உமக்கு ஊழியம் செய்யும் சீஷர்களுக்கு சிறு விதத்திலாவது உதவும்படி, காண்கின்ற கண்களை, கேட்கின்ற செவிகளை இன்று எனக்குத் தாரும். ஆமென்.

நாம் பரலோகத்தின் ஜனங்கள்

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மை அவரோடேகூட எழுப்பி, உன்னதங்களிலே அவரோடேகூட உட்காரவும் செய்தார்.
(எபேசியர் 2:7)

கிறிஸ்தவர்களான நாம் பரலோக ஜனங்கள். பூமியிலே நாம் வாழ்ந்தாலும் நமக்கு பரலோகக் குடியிருப்பு உண்டு. உலகில் வாழ்ந்தாலும், உலகமானது நமது பாசத்தைப் பற்றாது. இது அந்திய தேசம். நாம் பரதேசிகளும் வேற்றுலகவாசிகளாயும் இருக்கிறோம். இன்றைய உலகத்திலும், அதன் பாவம் மற்றும் எதிர்ப்பின் வட்டத்துக்குள் நாம் இல்லை. ஒருகாலத்தில் நாம் இருளில் இருந்தோம், பாவத்தில் மரித்திருந்தோம், சுய வாழ்வின் இன்பத்தில் திளைத்தோம். எனவே, தேவனிடமிருந்து முற்றிலும் தூரமானோம். இயேசு கிறிஸ்துவை நாம் ஏற்றுக்கொண்டபோது ஆவிக்குரிய மரணத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டு, ஆவிக்குரிய வாழ்வை நாம் பெற்றோம். தேவ கிருபையினால் இரட்சிக்கப் பட்டோம்; கிறிஸ்து இயேசுவோடுகூட நம்மையும் தேவன் உயிர்ப்பித்தார். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மை அவரோடேகூட எழுப்பி, உன்னதங்களிலே அவரோடேகூட உட்காரச் செய்தார். இதைத்தான் பவுல் எபேசியர் 2:7ல் கூறுகிறார். உன்னதங்களிலே நமது ஆசீர்வாதங்கள் இருக்கிறதல்லவா? அங்கே, பிதாவோடும், குமாரனோடும், பரிசுத்த ஆவியோடும், நமக்கு முன்பாக அங்கே சென்றுள்ள, பின்பாக வரப்போகின்ற பரிசுத்தவான்களோடும் நமக்கு ஓக்கியம் உண்டு.

எனவே, அன்பானவர்களே, மேலானவைகளையே நாம் நாடவேண்டும். ஒரு தேசத்தை ஆளுகிற அரசன் அரியணையிலே அமர்ந்திருப்பதால் அவருக்கு அதிகாரங்களும், சலுகைகளும் உண்டு. விசுவாசிகளான நாமும் கிறிஸ்துவோடுகூட அரியணை மீதில் அமர்ந்திருக்கிறோம். எனவே, வசனத்தால், ஜெபத்தால், ஆராதனையால், ஊழியத்தால் பரலோகக் காரியங்களிலே நம் பாசத்தை, நோக்கத்தை எல்லா நாளிலும் நாம் வைப்போம்.

ஜெபம்: ஆண்டவரே, நான் கிறிஸ்து இயேசுவோடுகூட உன்னதங்களில் உட்கார்ந்துள்ளேன். இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும், என் குடியிருப்போ பரலோகத்தில் இருக்கிறது. எனவே, மேலானவைகளை நாட உதவும். என் பாசமும் நோக்கமும் உன்னதத்தைக்குறித்து இருக்க வசன தீயானம், ஜெபத்தை நாடுகிறேன். ஆமென்.

உங்கள் அன்பு முற்றைப் போலப் யெருகி ஓடபடும்

... நங்களைல்லாரும் ஒருவரிலொருவர் வைத்திருக்கிற அன்பு
அதிகரிக்கிறபடியினாலும் ... (2 தொலோனிக்கேயர் 1:3)

தொலோனிக்கேய சபையார் ஒருவர்மேல் ஒருவர் பாராட்டும் அன்பு அதிகமதிகமாய் பெருகிக்கொண்டே இருந்தபடியால் பவுல் சந்தோஷமடைந்தான். பெருகுதல் என்ற வார்த்தைக்கான கிரேக்கப் பதம் ப்ளியோனாசோ! இதற்கு, நிலத்துக்கு நீர்ப்பாசனம் தரும் வெள்ளம் போன்றது அவர்களது அன்பு என்று அர்த்தம். அது தொடர்ச்சியாகப் பெருகி, வழக்கத்துக்கு மாறாக நதியைப்போல வழிந்து ஓடும். இந்த வழிந்தோடும் அன்பு அவர்கள் அனைவரிடமும் வெளிப்பட்டது. இந்த அன்பு ஒருவர்மேல் ஒருவர் காட்டுகிற அன்பாயிருந்தது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட விசுவாசியும் கதிர்போன்று அன்பை ஒவ்வொருவருக்கும், சபையிலுள்ள அனைவருக்கும் அனுப்பும் மையமாக இருக்கிறார்! சிக்கோயா என்ற பெயர் கொண்ட மரங்கள் அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியாவில் இருக்கின்றன. இவை தரைக்குமேல் 300 அடிவரை வளர்கின்றன. மரங்களின் வேர்களோ மண்ணின் மேல்மட்டத்திலேயே இருக்கின்றன. ஆயினும் அவை பல திசைகளிலும் பரவிச்சென்று மண்ணின் ஈரப்பசையை உறிஞ்சுவது ஆச்சரியப்படுத்துகிறது. மேலும், இந்த வேர்கள் வலைபோன்று ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பினைந்து அந்த மரங்கள் அனைத்திற்கும் புயல்காற்றிலேயும் பாதுகாப்பளிக்கிறது. ஆகவே, இந்த மரங்கள் அருகருகே இணைந்து வளர்கின்றன. நாம் சிக்கோயா மரங்கள் தனியாக நிற்பதைப் பார்க்கமுடியாது. தனியாய் நின்றால் பெருங்காற்று அதை வேற்றுத்து கீழே விழுத் தள்ளிவிடும்!

அன்பானவர்களே, நம் அனைவருடைய இருதயங்களும் இப்படி தேவனுடைய அன்பிலே பின்னிப்பினைந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்! இந்தக் கிறிஸ்தவ பரிசுத்த அன்பு பினைந்திருக்கும்போது, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ விசுவாசியையும் ஒருவருடன் ஒருவர் பின்னிப்பினைந்திருக்கக் கூடியுமல்லவா! எனவே, நம் குடும்பம், நன்பர்கள் மற்றும் சபை அங்கத்தினர் இவர்கள் அனைவருக்காக நாமும் பவுலைப்போல், கர்த்தர் உங்கள் இருதயங்களத் தேவனைப்பற்றும் அன்புக்கும் கிறிஸ்துவின் பொறுமைக்கும் நேராய் நடத்துவாராக என்று ஜெபிப்போமாக. (2 தொலோனிக்கேயர் 3:5)

ஐப்பு: ஆண்டவரே, உமது இருயத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்கான சிறந்த வழி, இந்த உலகிற்கு உம் அன்பை வெளிக்காட்டுவதே. கிறிஸ்துவின் அன்புபோல பிறரையும் நான் நேசிக்க எனக்குக் கற்றுத் தாரும். இந்த அன்பு வளர்ந்து பெருகி, குடும்பம், சமுதாயம், சபைக்கு வழிந்து ஓட்டட்டும். சகோதர அன்பு வளர்ட்டும். ஆமென்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு ஆவலோடு காத்திருத்தல்

... நீங்கள் ... பரிச்சு நடக்கையும் தேவத்தியும் உள்ளவர்களையிருக்கவேண்டும்! தேவனுடைய நாள் சீக்கிரமாய் வரும்பாக்கு மிகுந்த ஆவலோடு காத்திருங்கள்...

(2 பேதுரு 3:11, 12)

ஓரு குளிர்காலத்தில் தெற்கு நோக்கிக் கூட்டமாகப் பறந்து சென்ற வாத்துக்களில் ஒன்று, எப்படியோ தன் சிறைகை ஒடித்துக்கொண்டது. தவித்துக் கொண்டிருந்த அதை விவசாயி ஒருவன் எடுத்து வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தான். வீட்டிலுள்ள குழந்தைகள் அதற்கு தங்கள் உணவைக் கொடுத்து செல்லமாக வளர்த்தனர். அன்றாட வேலைகளைச் செய்யும்போது கூடவே அதை அழைத்துச் சென்றனர். அடுத்த இலையுதிர் காலத்தில் தெற்கு நோக்கி பறந்த வாத்துக்களோடு சேர அது கடினமாய் முயற்சித்தும் முடியாததைக் கண்டு மனதொடிந்து போயினர். அதனுடைய இறுகுகள் பறப்பதற்குத் தேவையான சக்தியைப் பெறவில்லை. எனவே, வானில் பறப்பனவற்றையெல்லாம் அது ஏக்கத்துடன் பார்த்தது. இரண்டாம் வருடம் அதன் இறக்கைகள் அதிக வலிமையுடன் இருந்தன. ஆனால் பின்னைகள் அதற்கு அதிகமான உணவை ஊட்டி வளர்த்ததால், பறவையின் உடல் எடை அதிகமாகிவிட்டது; எனவே, அந்த வாத்து வான் நோக்கி சிறகடித்துப் பறக்கமுடியாமல் போயிற்று. எனவே, அது வினையாடுவதற்காக பின்னைகளுடன் சேர்ந்துகொண்டது. மூன்றாம் வருடம், குளிர்காலத்தில் வாத்துக் கூட்டம் தெற்கு நோக்கி சத்தமிட்டுக்கொண்டு பறந்தபோது, இந்த வாத்து அவைகளை ஏற்றுத்துக்கூடப் பார்க்கவில்லை. தன் உலக நண்பர்களோடு செனகரியமாய் வாழப் பழகிக்கொண்டது.

அன்பானவர்களே, வசதியான வாழ்க்கை வரும்போது நாம்கூட, நாம் யார் என்பதையும், எங்கே செல்லவிருக்கிறோம் என்பதையும் பொருட்படுத்துவதில்லை. அந்தக் கொழுத்த வாத்தின் மனநிலைக்கு நாமும் சென்று, இயேசு நடுவானில் வரும்போது நாமும் அவரோடு பறந்து செல்லவேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார் என்பதை மறந்துவிட்டு, சோமபேறியாய் திருப்தியடைந்தவர்களாய் மாறுகிறோம். நாம் வஞ்சிக்கப்படக் கூடாது. நமது ஆண்டவர் சீக்கிரமாய் வரப்போகிறார். அந்த நாள் மிக சமீபம். எந்த நாளிலும் அவர் வருவார் என்பதால், ஒவ்வொரு நாளும் நாம் ஆயத்தமாயிருப்பது நல்லது. ஆண்டவரின் வருகைக்கு இன்னும் அநேக நாட்கள் உண்டு என நினைத்து, பாவத்தில் சடுபடுவதைத் தொடரக்கூடாது. நியாயாதிபதி வாசவில் நிற்கிறார். நாம் இந்த உலகத்தின் ஆசாபாசங்களில் சடுபட்டு கடினப்பட்டுப் போகாமல், எஞ்சிய நாட்களில் ஓயாமல் ஜெபம் செய்து ஆயத்தமாவோம்.

ஜெபம்: ஆண்டவரே, உம் வருகையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்க எனக்கு உதவி செய்யும். உமது வருகை எந்த நேரத்திலும் இருக்கும் என நினைத்து எப்பொழுதும் ஆயுத்தமாய் நான் இருப்பேன். வசதியான கூழலிலே நின்றுவிடாமல், உம்மை நடுவானத்தில் ஈந்திக்க ஆவலோடு மேல்நோக்கி காத்திருக்க பெலப்படுத்தும். ஆமென்.

கர்த்தருடைய சாரியான நேரத்திற்காக காத்திருத்தல்

இனாலும் பானபாத்திரக்காரரான் தலைவன் யோசேப்பை நினையாமல்...
மறந்துவிட்டான்.

(ஆதியாகமம் 40:23)

சில காரணங்களால் பானபாத்திரக்காரன், சுயம்பாகி இருவரும் பார்வோனின் கோபத்திற்கு ஆளானார்கள். அவர்கள் இருவரையும் பார்வோன் சிறைச்சாலையில் தள்ளினான். அனைத்துக் கைதிகளும் யோசேப்பின் பொறுப்பின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்தபடியால் இவர்களும் அவன் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். பானபாத்திரக்காரனும் சுயம்பாகியும் சொப்பனம் கண்டும், அர்த்தத்தை அவர்கள் அறியவில்லை. யோசேப்பு இதை அறிந்தபோது, கனவின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தினான். பானபாத்திரக்காரனை நோக்கி, மூன்று நாட்களுக்குள்ளே நீ விடுவிக்கப்பட்டு, உன் பழைய ஸ்தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வாய். அப்பொழுது நீ என்னை நினைத்து நான் சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு ஏதுவாக பார்வோனிடம் கூறவேண்டும் என்றான். பின்பு யோசேப்பு சுயம்பாகியிடம், நீ இன்னும் மூன்று நாட்களில் பார்வோனால் தூக்கிவிடப்படுவாய் என்று சொப்பனத்துக்கு விளக்கம் கூறினான். பானபாத்திரக்காரனுக்கும், சுயம்பாகிக்கும் யோசேப்பு சொன்னதன்படியே நடந்தது. பானபாத்திரக்காரன் சிறையை விட்டு வெளியே வந்த பிறகு இரண்டு வருடங்கள் யோசேப்பைப்பற்றிப் பார்வோனிடம் கூற மறந்துவிட்டான். (ஆதியாகமம் 41:1)

இந்த இரண்டு ஆண்டுகள் யோசேப்புக்கு வீணான ஆண்டுகளா? இல்லை! அச்சமயத்தில் தேவன் யோசேப்புக்கு பொறுமையைக் கற்றுத்தந்தார். அவனுடைய நற்குணங்களை தேவன் சிறைச்சாலையிலேதான் வளரச் செய்தார். அங்குதான் மனுஷரைப் பிரியப்படுத்துவதைவிட திருப்தி அளிப்பது வேறொன்று என்பதை யோசேப்பு கற்றுக்கொண்டான் - எந்த சூழ்நிலைகளிலும் தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதும், அவரது சித்தத்தின்படி செய்வதும்தான் சிறந்த காரியம் என்று அவன் கற்றுக்கொண்டான். அன்புடையீர், நாட்கள், மாதங்கள், ஏன் வருடங்கள் கடந்தபோதிலும் கர்த்தரின் ஆசிர்வாதம் உங்கள் வாழ்வில் கிட்டவில்லையே என்று மனச்சோர்வடைகிற்களா? நம்பிக்கையை இழக்காதிர்கள். தேவ திட்டங்கள் பூரணமான திட்டங்கள்; நடக்கவேண்டிய நேரத்தில் நிச்சயம் நடக்கும்! நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தும்படி வாழுங்கள். விரைவில் அவரது அற்புத செயல்களை நீங்கள் காண்பீர்கள்!

ஐயுப்: ஆண்டவரே, இஸ்ரவேலரைப்படுச்சத்திலேமீட்கும் பெரிய ஜூக்கத்தை நீர்யோசேப்புக்கு வைத்திருந்தீர். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னரே யோசேப்பு விடுதலை பற்றிருந்தால் உம் தீட்டம் நிறைவேறியிருக்காது. எந்த சூழலிலும் உமது பூரண சித்தத்துக்கும், உமது நேரத்துக்கும் நான் என்னை அப்பணிப்பேன். ஆமென்.

விழிப்புடன் தொரியமாய் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்திடு

விழித்திருங்கள். விசுவாசத்திலே நிலைத்திருங்கள். புருஷராயிருங்கள்.
தீடன்கொள்ளுங்கள்.

(1 கொரிந்தீயர் 16:13)

பயமும் திகிலும் உள்ளவன் எவனோ அவன் திரும்பி, ... விரைவாய் ஒடிப்போகக்கடவன் என்று இஸ்ரவேலரிடம் தேவன் கட்டளையிட்ட பின்னர், இருபத்தீராயிரம் பேர் திரும்ப சென்றுவிட்டனர். பதினாயிரம் பேர் மட்டுமே மீதம் இருந்தனர். இந்தப் பதினாயிரம் பேருக்கும் தேவன் ஒரு பரீட்சை வைத்தார் - அவர்கள் நதியின் தண்ணீரைக் குடிக்கவேண்டும் என்றார். கிதியோனிடம் அவர், தண்ணீரை ஒரு நாய் நக்கும் பிரகாரமாக அதைத் தன் நாவினாலே நக்குகிறவன் எவனோ அவனைத் தனியேயும், ... முழங்கால் ஊன்றிக் குனிகிறவன் எவனோ அவனைத் தனியேயும் நிறுத்து என்று கூறினார். முந்தாறு பேர் மட்டுமே தங்கள் நாவினால் நக்கிக் குடித்தனர். மீதமுள்ளவர்கள் முழங்கால் ஊன்றிக் குடித்தனர். பிறகு கர்த்தர் கிதியோனிடம், நக்கிக்குடித்த அந்த முந்தாறுபேராலே நான் உங்களை இரட்சித்து, மீதியானியரை உன் கையில் ஓப்புக்கொடுப்பேன் என்று கூறினார். தண்ணீரை இரண்டு விதங்களில் குடித்த காரியம் இத்தனை முக்கியத்துவம் பெறுமா என்ற வினாவை நாம் எழுப்பலாம். பல வேத வல்லுனர்கள், முழங்கால் ஊன்றிக் குனிந்து குடித்தவர்கள் எதிரியின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்ற நிலையில் இருந்தனர். நக்கிக்குடித்தவர்களோ தயார்நிலையில் இருந்தனர் என்று விளக்குகின்றனர். அவர்கள் விழிப்புடன், கவனமாய் சில மைல் தூரத்தில் வந்துகொண்டிருந்த எதிரிகளின் படைகளில் தங்கள் கண்களை வைத்திருந்தனர். குனிந்து குடித்த மக்களோ, தங்கள் தேவையை மட்டும் பார்த்தனர், கவனத்தில் குறைவாய் இருந்து பணியை அசட்டை செய்தனர்.

அன்பானவர்களே, பயமும் திகிலும் உள்ள மனுஷரைக் கர்த்தர் பயன்படுத்தமாட்டார். எனவே, நாம் தைரியமாய் இருப்போம். எதிரியின் பொல்லாத திட்டங்களைக்குறித்து எச்சரிக்கையாய் இருப்போம். ஏனென்றால், நமது எதிரியான பிசாசு, கெர்ச்சிக்கின்ற சிங்கம்போல எவனை விழுங்கலாமென இன்றும் சுற்றித்திரிகிறான்.

ஐபை: ஆண்டவரே, பயமும் விசுவாசமும் ஒரு இருதயத்தில் ஒன்றாயிருக்க முடியாது என்று இன்றுநினைவுபடுத்தப்பட்டேன். பயத்தைத் தூரத்தி, உம்மை நான் நம்புவேன். தைரியமாய் உம் ஊழியம் செய்வேன். சுயக் கட்டுப்பாட்டுடன் நான் விழிப்பாயிருந்து, எதிரியின் மாய தந்திரங்களில் விழாமல் தப்பிப்பேன். ஆமென்.

எல்லா நாமத்துக்கும் மேலான நாமம் - இயேசுவின் நாமம்

... நசரேயனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தீனாலே நீ எழுந்து நட ...

(அப்போஸ்தலர் 3:6)

ஒரு பெயர் அடையாளத்துக்காக மட்டுமின்றி வேறு பல விதங்களில் பயன்படுகிறது. அதிகாரம், வலிமை, மதிப்பை அது தன்னிடத்தில் கொண்டுள்ளது. அதிகாரத்திலுள்ள ஒருவர், என் பெயரை நீர் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வாரென்றால், அந்தப் பெயரின் மதிப்பு நமக்குத் தெரிந்துவிடும். தேசத்தின் ஜனாதிபதி அல்லது பிரதம மந்திரியின் பெயரால் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டால், பெறுபவர்கள் அதன்படியே தாங்கள் செய்யவேண்டும் என்று அறிவார்கள். ஆனால், நாமங்களுக்கெல்லாம் மேலான நாமம் இயேசுவின் நாமம்! (பிலிப்பியர் 2:9-11) தேவ குமாரனாம் இயேசுவின் நாமத்துக்கு சகல அதிகாரமும் உண்டு! அவர் நாமம் தனிப்பட்ட சிறப்புடையது. அவர் நாமத்தால் அற்புதங்களை நிகழ்த்தினர் அப்போஸ்தலர்கள். நாற்பது வருடங்கள் முடவனாயிருந்த ஒருவனுக்கு, இயேசுவின் நாமத்தீனாலே எழுந்து நட என்று பேதுருவும் யோவானும் கட்டளையிட்டபோது உடனே அவன் சொல்தமானான்! (அப்போஸ்தலர் 3:6-7) பிசாக்கள் வெளியேறும்படி அவர் நாமத்தீனாலே கட்டளை இட்டனர். (ஹக்கா 10:17) இயேசுவின் நாமத்தீனால் அப்போஸ்தலர் பேசி, போதித்தார்கள். விசுவாசிகளுக்கு ஞானஸ்நானம் தந்தார்கள். (அப்போஸ்தலர் 2:38) மிக முக்கியமாக, உபத்திரவுத்துக்கு உள்ளானபோதும், இயேசுவின் நாமத்தைச் சொல்லத் தயங்கவில்லை. தங்களை உபத்திரவுத்துகிறவர்களுக்குப் பயப்படாமல் தேவனுக்கே அவர்கள் பயப்பட்டார்கள்!

அன்பர்களே, அப்போஸ்தல நடபடிகள் கூறுகிறபடி, ஆவியின் நிறைவைப் பெற்ற இயேசுவின் சீஷர்கள் சற்றும் பயமின்றி மாட்சிமை மகிமை நிறைந்த இயேசுவின் நாமத்தை உயர்த்திப் பிடித்தனர். நாம் என்ன செய்கிறோம்? அப்போஸ்தலரைப்போல ஆவியானவரால் பெலப்பட்டு தைரியமாகச் செயல்படுகிறோமா? அவரது நாமத்தைப் பிரஸ்தாபப்படுத்துகிறோமா? அல்லது மற்றவர்கள் என்ன சொல்லுவார்களோ என்று பயத்தீனால் பின்னடைகிறோமா? என்ன வந்தாலும் தைரியமாக அவருக்காக சாட்சி பகர்ந்து, அவர் வார்த்தையை பாவத்திலுள்ளோருக்குப் பகிரவோம்!

ஐபையம்: ஆண்டவரே, மாற்றுகின்ற வல்லமையுள்ள ஒரே நாமம் உம்முடைய நாமம். என் சொல்லால் செயலால் அருகிலுள்ளோர், சுக ஊழியர், மற்றும் குடும்பத்துக்கு உம் நாமத்தை பிரஸ்தாபிக் குதவும். நிந்தனை உபத்திரவுத்தீன் மத்தியிலும் உம் நாமத்தை வெட்கமின்றி பயமின்றி தைரியமாக உயர்த்த உதவும். ஆமென்.

மூர்வழுடன் தேவ வார்த்தைக்கு தூகம் கொள்ளுகிறோமா?

(பெரோயா) பட்டணத்தார் மனோவாஞ்சையாய் வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ... தீணந்தோறும் ... ஆராய்ந்துபார்த்தனர்) ...
(அப்போஸ்தலர் 17:11)

பெரோயா பட்டணத்தார் வசனத்தை உடனே மனமார ஏற்றுக்கொண்டனர். பெரோயாவினரின் இந்த அருமையான மனோபாவம், கர்த்தரின் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் இருப்பது அவசியம். பாலுக்கு ஏங்கும் புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தைகளைப் போல நாமும் தேவ வசனமாகிய ஞானப்பாலின்மேல் வாஞ்சையாயிருந்து, இரட்சிப்புக்கு நேராக வளரவேண்டும். புதிதாகப் பிறந்த குழந்தை களங்கமில்லாத பாலினை சரியாகக் குடிக்காவிட்டால் அதன் வளர்ச்சி ஊட்டக்குறைவினால் பாதிக்கப்பட்டு, பல சரீர பலவீனங்களுக்குக் காரணமாகிவிடும். அதுபோலவே, களங்கமில்லா ஞானப்பாலான தேவ வசனத்தை ஒழுங்காகப் பருகாவிட்டால் தேவ பிள்ளைகளின் ஆவிக்குரிய வாழ்வும் பாதிக்கப்படும். ஒரு மிதிவண்டி மிதிக்கப்படாமல் இருந்தால் தலைகீழாக விழுவதுபோல, சரியான வளர்ச்சியின்றி இவர்களும் தடுமாறி விழுந்து, பின்மாற்றமடைய நேரிடும்! அவர்களது குடும்ப வாழ்க்கை, வேலைக்குரிய காரியங்கள், ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி அனைத்தும் குன்றிப்போகும். மட்டுமல்ல, வேதத்தை தினமும் வாசிப்பதால் வரும் அனுதின மறுமலர்ச்சியை அவர்களால் அனுபவிக்கவும் முடியாது.

அன்பானவர்களே, நாம் ஒரு நாளோ, சில நாளோ அல்ல, அனுதினமும் வேத வார்த்தைக்குள் இருக்கிறோமா? அதைவிட முக்கியமாக, வேத வார்த்தை நமக்குள் இருக்கிறதா அல்லது காலை நேர தியான நேரத்தில் ஒரு காதில் வாங்கி மறு காதில் விட்டுவிடுகிறோமா? ஆதிகால பெரோயா விசுவாசிகளைப்போல் நாமும் தினசரி வேதத்தை வாஞ்சையுடன் தொடர்ச்சியாக வாசிப்போம். காலையில் ஒரு அதிகாரத்தை வாசித்து, அதை அசைபோட்டு, நம் இருதயத்துக்குள் வைப்போம். அப்போது அந்த நாளின் மிகுதியான நேரங்கள் முழுவதும் நிச்சயமாக தேவ வார்த்தையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும். இப்படி நாம் செய்தால், இந்த அனுதின வேதவாசிப்பின் ஒழுங்கு நமக்குள் கொண்டுவருகின்ற தனிப்பட்ட எழுப்புதலை சந்தேகமின்றி நம்மால் அனுபவிக்க முடியும்!

ஜெபம்: ஆண்டவரே, உணவை விட உம் வார்த்தையை நான் வாஞ்சிக்க உதவும். அதை அனுதினமும் வாசித்து, தியானித்து, என் இருதயத்தில் வைக்கவும், நாளின் ஒவ்வொரு நொஷப்பொழுதிலும் அதினால் நடத்தப்படவும் உதவும். என் ஆவியில் ஒரு எழுப்புதல் உண்டாகி, பாவ காரியத்துக்கு விலகி, பரிசுத்த வாழ்க்கையில் வளர உதவும். ஆழமென்.

நம்பு, கீழ்ப்பாடு

... இன்று அவருடைய சுதந்ததைக் கேபீர்களாகில்... ஸோதனைநாளிலும் நடந்ததுபோல, உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள். (பெரியர் 3:7,8)

காதேஸ் பர்னேயாவில் இஸ்ரவேலரிடம் தேவன், நீங்கள் போய்.. (நான்) ஆணையிட்டுக் கொடுத்த அந்தத் தேசத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கட்டளையிட்டார். தேவன் தங்கள் மத்தியில் நாள்தோறும் கிரியை நடப்பித்ததை இஸ்ரவேலர் தொடர்ச்சியாக கண்கூடாகக் கண்டனர். அக்கினி ஸ்தம்பமாகவும், மேகஸ்தம்பமாகவும் அவர்களை அவர் வழிநடத்தினார், வானத்திலிருந்து மன்னாவால் அவர்களைப் போடித்தார், கற்பாறையிலிருந்து தண்ணீர் வரவழைத்து அவர்கள் தாகத்தைத் தீர்த்தார்! அவர்கள் இப்போது செய்யவேண்டியதெல்லாம் காதேஸ் பர்னேயாவிலிருந்து புறப்பட்டு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கு செல்வதே! தேவனது ராஜர்க்கத்தையும் அவரது உண்மையையும் நம்பி அவர்கள் முன்னேறிச் செல்லவேண்டும், மற்றும் அவர்கள் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கவேண்டும். ஆனால், நடந்தது என்ன? தேசத்தை வேவுபார்க்க அனுப்பப்பட்ட பத்துபேர் அங்கே இராட்சதர்களையும், அரணான கோட்டைகளையும் கண்டதும், பயந்துபோய் மோசமான அறிக்கையைக் கொண்டுவந்தனர். இது புளித்தமாவு போல இஸ்ரவேலரின் பாளையம் எங்கும் பரவிற்று. இராட்சதர்களைப் பற்றிய பயம் அவர்களைக் கவ்வியது. மகா தேவனின் மேல் இருந்த விசுவாசம் குன்றியது. அதன் விளைவு - அவர்கள் தேவனை நம்பவும் அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியவும் மறுத்தார்கள். அவருக்கு விரோதமாய்க் கலகம் பண்ணினார்கள்.

அன்பானவர்களே, ஒவ்வொரு விசுவாசியும் அந்தந்த நாளின் தேவை சந்திக்கப்பட ஆண்டவரை முற்றிலும் நம்ப வேண்டும். நாம் நம் பாதையில் முறுமுறுத்தால் நாம் தேவனை நம்பவில்லை என்பதையே வெளிப்படுத்துகிறோம். மட்டுமல்ல, நம்மைப்பற்றின மேன்மையான திட்டங்கள் அவரைவிட நமக்குத்தான் தெரியும் என நினைக்கிறோம். எனவே நம் வாழ்வில் காதேஸ் பர்னேயாக்கள் வரும்போது தேவன் நமக்காகத் திட்டமிட்டவற்றை உரிமையாக்கிக் கொண்டு விசுவாசத்துடன் முன்னேறுவோம். அவருக்கு விரோதமாக கலகம் பண்ணாமலும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்காமலும் இருப்போம். மாறாக செய்வோமானால், தேவன் நமக்கென்று வைத்திருப்பதை சுதந்தரிக்காமல் நம் வாழ்க்கையில் அலைந்து திரிகிறவர்களாக நாம் இருப்போம்.

ஐபை: ஆண்டவரே, காதேஸ் பர்னேயாவில் இஸ்ரவேலரின் அவநம்பிக்கை கீழ்ப்படியாமே, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குள் நுழையவிடாமல் தடுத்தது. உம் வாக்குத்தத்தை நம்பி, ஒவ்வொரு நாளும் விசுவாசித்து நடந்து, எனக்கு நீாவைத்துள்ள பொரியல்லை அடைய முன்னேறி செல்ல உதவும். ஆமென்.

ஆண்டவரே, ஜெயம்பண்ண எனக்குப் போதித்தநானும்

... அவருடைய சீஷரில் ஒருவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே... ஜெயம்பண்ணப் ... போதிக்கவேண்டும் என்றான்.

(ஹாக்கா 11:1)

தாங்கள் எப்படி ஜெயிக்கவேண்டும் என்று தங்களுக்குப் போதிக்கும்படி அவருடைய சீஷர்கள் இயேசுவிடம் கேட்டனர். இது ஞானமுள்ள நல்ல விண்ணப்பமே! குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஆண்டவர் ஜெயித்துக்கொண்டிருந்தபோது, எந்த மனுஷனும் ஜெயிக்கமுடியாத விதத்தில் ஜெயித்த அவரது ஜெபத்தைக் கேட்ட சீஷர்கள் மிகவும் தொடப்பட்டனர். எத்தனை அமைதி மிக்க ஜெபம், எத்தனை விசுவாசமுள்ள ஜெபம், எத்தனை வல்லமை நிறைந்த ஜெபமாய், எளிமையான வார்த்தைகளைக் கொண்ட அவர்களது எஜமானனின் ஜெபமாய் அது இருந்தது! எனவே, ஆர்வத்துடன் ஆண்டவரிடம் அவர்கள் வந்து, ஜெபம் செய்ய எங்களுக்குக் கற்றுத் தாரும் என்று கேட்டதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை! ஒன்றை நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். முதலாவதாக, ஜெயிக்கவேண்டும் என்று அவர் தம் சீஷர்களுக்கு கட்டளையிடவில்லை. ஆனால், அவரது தொடர்ச்சியான ஜெயிக்கும் வழக்கமானது, அவர்களும் அந்தப் பரிசுத்த வழக்கத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிட்டது. இதுதான் பரிசுத்த வழக்கங்களை நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு நாம் கற்றுத் தருகின்ற வழி! அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதை விட அவர்களுக்கு முன்பாக பரிசுத்தமாய், சுயநலமின்றி, பக்தி வெராக்கியத்துடன் நாம் வாழ்ந்து காண்பித்தால், தாங்களாக அவர்கள் நம்மிடம் வந்து, உங்களைப்போல நாங்களும் வாழ விரும்புகிறோம். அந்த இரகசியத்தை எங்களுக்கு சொல்லுங்கள் என்பார்கள். எஃப் பி மேயர் என்பவர், பரிசுத்த வாழ்க்கைதான் நமக்கு இருக்கின்ற மிகச் சிறந்த பிரசங்கபீடம் என்று கூறுகிறார்.

அன்பானவர்களே, எப்படி ஜெயிக்கவேண்டும், எப்போது ஜெயிக்கவேண்டும் என்று நமக்குத் தெரியாது. நமக்கு ஜெயிக்கும் தாலந்தும் கிடையாது. அடிக்கடி நம் ஜெபத்தில் தேவனிடம் நமக்குத் தேவையற்ற பொருட்களையும் தரும்படி கேட்கிறோம். கிருபையுள்ள நம் தகப்பன் தம் சித்தத்தின்படி நமக்குச் செய்ய, நம் மூலமாகச் செய்ய நினைத்திருப்பதை நாம் பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் சிறப்பாக ஜெயிப்பது எப்படி என்று நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்று தேவ பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் தேவையானது இது ஒன்றே. எனவே, நாம் முழங்காற்படியிடும்போதெல்லாம், ஆண்டவரே, ஜெயிக்க எனக்குக் கற்றுத்தாரும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்போம்.

ஐபு: ஆண்டவரே, எப்படி ஜெயிப்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உம் சித்தத்தை அறிய சில நேரம் எனக்கு இயலவில்லை. ஜெயிக்க கற்றுத் தாரும்படி தாழ்மையாய்க் கேட்கிறேன். எனக்கு உதவ வானிலும் பூவிலும் நீர் மட்டுமே உண்டு. உம் நாம் மகிழைப்பட என் வாழ்வில் உம் சித்தம் மட்டும் நிறைவேற்ற்டும். ஆமென்.

சிறு குழந்தைகளின் சிறந்து நண்பார் இயேசுவே!

... சிறு பிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருகிறதற்கு இடங்கொடுங்கள்; அவர்களைத் தடைபண்ணாதிருங்கள்... (மாற்கு 10:14)

ரபீக்கள் சிறு பிள்ளைகளை சிறப்பாக ஆசீர்வதிக்கும்படி அவர்களிடம் அழைத்து வருவது யூதர்களுக்கு வழக்கம். ஆனால், இங்கே இயேசுவின் சீஷர்கள் இடையிலே நின்று பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை இயேசுவிடம் கொண்டுவருவதற்குத் தடை விதித்தனர். இப்படி தடைசெய்வது சீஷர்களுக்கு முதல் முறையல்ல. திரளான ஜனங்களைப் பசியுடன் அனுப்பிவிட அவர்கள் விரும்பினார்கள். ஆனால் இயேசுவோ அவர்களைப் போவித்தார். (மத்தேயு 14:15) அதுபோல கானானிய ஸ்திரீ தன் மகளைக் குணமாக்கும்படி இயேசுவிடம் கேட்பதை அவர்கள் நிறுத்த விரும்பினர். (மத்தேயு 15:23) ஆனால், இயேசு அவளது வேண்டுகோளுக்கு பதில் தந்தார். அந்தப் பன்னிருவருக்கு தங்கள் எஜமானரைப் போன்ற மனதுருக்கம் இல்லாதிருந்தது. அந்தச் சிறு பிள்ளைகள் தங்கள் எஜமானரிடத்தில் வந்தால் அவருடைய நேரத்தை வீணாக்கிவிடுவார்கள் என்று அவர்கள் நினைத்திருக்க கூடும். மேலும், அவரிடம் வருவதால் பிள்ளைகளுக்கு என்ன பிரயோஜனம் என்றும் நினைத்தனர். ஆனால், இதைப் பார்த்த இயேசு கோபமடைந்து, சிறுபிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருவதற்கு இடங்கொடுங்கள்; அவர்களைத் தடைபண்ணாதிருங்கள். தேவனுடைய ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது என்று அவர்களிடம் கூறினார். (மாற்கு 10:14)

அன்பர்களே, எளிமையான நம்பிக்கையே விசுவாசத்தின் அடிப்படை என்பதற்கு குழந்தைகளே தகுதியான மாதிரிகளாய் இருக்கிறார்கள். இயேசுவின் வார்த்தைகள், எல்லாருமே - முக்கியமற்றவர்கள் என்று பிறரால் கருதப்படும் சிறுபிள்ளைகள் உட்பட - தேவனுக்கு முக்கியமானவர்கள் என்ற உண்மையை வலியுறுத்துகின்றன. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் - அது குடும்பத்தின் அங்கத்தினராய் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் - தேவனுக்கு மிகவும் விசேஷித்தவர்கள்! அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் அன்பு தேவை. ஒவ்வொருவரும் இயேசுவைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். எனவே, பெற்றாரும், ஆசிரியர்களும், சபை ஊழியர்களுமாய் இருக்கிற நாம் அனைவரும், தேவன் நம் பொறுப்பில் வைத்திருக்கிற பிள்ளைகளை எந்நாளிலும் புறக்கணியாமல், நட்பு காட்டுவோம்.

ஜெபம்: ஆண்டவர் இயேசுவே, பிள்ளைகளை என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள் என்று நீர் சொன்னபோது, நாங்களும் பிள்ளைகளுக்கு எவ்கள் இருதயங்களையும் கரங்களையும் தீர்ந்து தந்து, உம் அன்பைப்பற்றிச்சொல்ல உம்மை மாதிரியாய்வைத்தீர். பிள்ளைகளை ஏற்கின்ற பாரிவும் மென்மையுமான இருதயத்தை நீர் எனக்குத் தாரும். ஆமென்.

தேவனைத் துக்கப்படித்து வேண்டாமே!

பின்பு, அவர் சீஷர்களிடத்தில் வந்து, அவர்கள் நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டு...
(மத்தேயு 26:40)

வேதத்திலே கூறப்பட்டுள்ள, நம் மனதை ஆழமாகத் தொடும் பல நிகழ்ச்சிகளில் இது முக்கியமானதொன்று. தேவகுமாரன் தனித்து விடப்பட்ட ஒரு நிலைமை வந்தபோது, அவர் தன் ஆக்துமாவிலே மரணத்துக்கேதுவான் துக்கங்கொண்டவராய் காணப்பட்டார். கெத்செமனே தோட்டத்தில், இயேசுவானவர் தம் பிதாவை நோக்கி, அவருக்குச் சித்தமானால் அந்தப் பாத்திரத்தை தம்மை விட்டு நீக்கும்படி ஜெபித்தார். எப்படிப்பட்ட மனவேதனையின் நேரமாய் அவருக்கு அது இருந்திருக்கும்! தாம் தேவகுமாரனாக இருந்தும் ஒரு மனிதனாக உலகில் வாழ்ந்த அந்த நேரத்தில், அவர் தம் சீஷர்கள் தம்மை ஜெபத்தில் தாங்க வேண்டுமென விரும்பினார். எனவே, அவர்களை ஒரு மணி நேரமாவது விழித்திருந்து ஜெபிக்கச் சொல்லி கேட்டுக்கொண்டார். தனது மிகக் கடினமான நேரத்தில் அவர்கள் ஜெபங்களை மிக முக்கியமானவையாக அவர் கருதினார். ஆனால், நிகழ்ந்தது என்ன? அவரது சீஷர்கள் தங்களுடைய அன்பான போதகரை ஜெபத்திலே தாங்காமல் நித்திரை செய்தார்கள். இயேசு மிகவும் வியாகுலத்துடன் இருந்தபடியால் மூன்று முறை அவர்களிடம் வந்து பார்த்தும், அவர்கள் அயர்ந்து நித்திரையாய் இருப்பதைக் கண்டு விசனமடைந்தார். அவருடைய தனிமையை யாரால் விவரிக்கக் கூடும்! இப்பேர்ப்பட்ட கொடிய நேரத்தில், அவர் பட்ட துன்பத்தை சுகிக்க முடியாமல், ஒரு தேவதூதன் வந்து அவரைப் பலப்படுத்தினான் என்று ஹுக்காவிலே வாசிக்கிறோம். கடினமான அந்த சூழ்நிலையில் இயேசுவின் சீஷர்கள் அவருடைய ஜெபப் பங்காளர்களாக இல்லாது போனது எவ்வளவு வருத்தத்திற்குரிய விஷயம்!

அன்பானவர்களே, சில நேரங்களில் நம்மிடம் மிகவும் பாரத்தோடு ஜெபிக்க சொன்னவர்களுக்காக நாம் ஜெபிக்க தவறிவிடுகிறோம். அவர்களுக்காக ஜெபிக்க நாம் வாக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு அதை மறந்துவிட்டு மற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டு விடுகிறோம். அப்படிப்பட்ட வேளைகளில் மற்றவர்களின் ஜெபம் மிக அவசியம். எனவே, தங்களுக்காக ஜெபிக்கச்சொல்லி கேட்பவர்களுக்கு பாரத்தோடு மறக்காமல் ஜெபிப்போம்.

ஜெபம்: அன்பின் தேவனே, மற்றவர்களின் ஆபத்துக்காலத்தில் அவர்களுக்காக மன்றாடி ஜெபிக்கவும், பரிந்து பேசவும் எனக்கு கிருபை தாரும். அவர்களது ஜெப விண்ணப்பத்தை அச்ட்டை பண்ணாமல் அவர்களை என ஜெபத்தில் தாங்க உதவி செய்யும். இயேசுவின் மூலம் ஜெபிக்கிறேன் பிதாவே, ஆமென்.

மூழமான விசுவாசம் அதிக பலன் தரும்

... ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரிது; நீ விரும்புகிறபடி உனக்கு ஆகக்கடவுது...
(மத்தேயு 15:28)

பிரச்சனையே இல்லாதவர்கள் என்று ஒருவரும் இல்லை என்பது உண்மை. அதுபோன்றே, பிரச்சனைகளில் நம்மைப் புரிந்துகொண்டு நமக்கு உதவி செய்கின்ற யாராவது ஒருவர் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவை என்பதும் உண்மை. ஆனால், பல சமயங்களில் நமக்கு உதவி செய்வார்கள் என்று நாம் நம்புகிறவர்கள் நம்மைக் கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால் நாம் மிகவும் வேதனைக்குள்ளாகிறோம். ஆனால், நாம் எப்பொழுதும் நம்பக்கூடிய ஒரு நபர் உண்டு. அவர்தான் நம் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து. அவர் ஒருவரே நாம் சோர்வடையும்போது நமக்கு இளைப்பாறுதலையும், ஆறுதலையும் தரவல்லவர். ஆனால், இந்த நாளின் வேதப்பகுதியிலே, இயேசு, ஒரு காணானிய ஸ்திரீயின் பிரச்சனையைக் கண்டும் காணாதவராக இருப்பதைப்போலக் காண்கிறோம். தன்னுடைய மகளின் பரிதாபமான நிலையைக் குறித்து அவள் அவரிடம் கவலையுடன் கூறியதைக் கேட்டபின்பும் அவர் அவளுக்கு ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை என்பது நமக்கு வியப்பை அளிக்கிறது அல்லவா? ஒருவேளை அவளுடைய ஆழமான விசுவாசத்தின் உறுதியை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தவே, ஆண்டவராகிய இயேசு இவ்வாறு கரிசனையற்றவர் போல நடந்திருக்கலாம். ஆனால், அதைக்கண்டு அந்த ஸ்திரீ சோர்ந்துவிடவில்லை. அவள் விடாப்பிடியாய் இயேசுவிடம் தன் மகளுக்கு சுகம் தரும்படி வேண்டிக்கொண்டேயிருந்தாள். அவளது விசுவாசத்தைக் கண்டு ஆண்டவர் இயேசுவும்: ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரிது என்று கூறி அவருடைய வார்த்தையால் அவளுடைய மகளை குணமாக்கினார். அவளுடைய விடாமுயற்சிக்கு அவளுக்குத் தக்க பலன் கிடைத்தது.

அன்பானவர்களே, உங்களுடைய பிரச்சனை என்ன? அது உங்கள் பிள்ளைகளைக் குறித்ததா? அல்லது உங்களது வேலையைக் குறித்ததா? அல்லது நீங்கள் நேசிக்கிறவர்களின் உடல்நிலையைக் குறித்ததா? எதுவானாலும் சரி, நீங்கள் உதவிகோரி ஆண்டவராகிய இயேசுவினிடத்திற்கு வரலாம். அவரால் எல்லாம் கூடும். காணானிய ஸ்திரீக்கு உதவி செய்தவர் நிச்சயமாக உங்களுக்கும் உதவி செய்வார். அவர் உங்கள் விசுவாசத்தின் ஆழத்தைப் பார்க்கிறார்! ஆகவே நீங்கள் அவரை நம்பி விசுவாசத்தோடு கூப்பிடும்போது நிச்சயமாகவே அவருடைய உதவியைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள்.

ஐயும்: ஆண்டவரே, உம்மிடத்தில் ஜெபிக்கும்போது, நீர் என் பிரச்சனைகளுக்கு நிச்சயமாக முடிவைக் கொடுப்பீர் என்ற முழு நம்பிக்கையோடு என் வேண்டுதல்களை உமக்குத் தெரிவிக்க எனக்கு கிருபை தாரும். உம்மால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை என நான் விசுவாசிக்கிறேன். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கிறேன். ஆமென்.

மெய்யான சுதந்திரம் எது?

... உங்கள் சுயாதீனத்தைத் துர்க்கணத்திற்கு மூடலாகக் கொண்டாடுகிறோம். தேவனுக்கு அடிமைகளாயிருங்கள். (1 பேதுரு 2:16)

இன்று நாம் 77-வது சுதந்திரத்தினத்தைக் கொண்டாடுகிறோம். சுதந்திரம் என்கிற வார்த்தை பலருக்கும் பல்வேறுபட்ட அர்த்தங்களைக் கொடுக்கிறது. எதை வேண்டுமானாலும் செய்வது அல்லது எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவது, எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் செயல்படுவது என்பதே சுதந்திரம் என்று அநேகர் கருதுகிறார்கள். உண்மையில், சுதந்திரம் என்பது எல்லாவிதமான அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுதலே ஆகும். ஆனால், இந்நாட்களிலே, மக்கள் சுதந்திரத்தைப்பற்றித் தவறாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு குடிகாரரணையோ அல்லது போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாயிருப்பவனையோ அனுகி, ஏன் இப்படிக் குடித்து உண்ண நாசப்படுத்திக்கொள்கிறாய்? என்று கேட்டால், குடிப்பது என்னுடைய சுதந்திரம். அதைக் கேட்க உனக்கு என்ன அதிகாரம்? என்றுதான் அவனிடத்திலிருந்து பதில் வரும். நாம் இன்று அரசியல் ரீதியாக சுதந்திரம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், நம் ஆக்குமா இன்னும் அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாகத்தான் இருக்கிறது. இன்று நாம் அனுபவிப்பதாக நினைக்கும் சுதந்திரம் நம் தேச மக்களை போதைப் பொருளுக்கும், மதுபானத்துக்கும், மாம்ச இச்சைகளுக்கும், மாறுபாடான கொள்கைகளுக்கும் அடிமைகளாகத்தான் மாற்றி இருக்கிறது. இந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து வெளிவர ஏதேனும் வழி உண்டா? பரிசுத்த வேதம், சுத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சுத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும் என்று யோவான் 8:32ல் சொல்கிறது. சுத்தியம் என்பது தேவனுடைய வார்த்தையே! நாம் அந்த வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நம் ஆவி, ஆக்குமா, சரீரம் முழுவதையும் ஆண்டவருடைய ஆளுகைக்குள் ஒப்புக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவோம்.

பிரியமானவர்களே, நம் ஆவியில் உண்மையான விடுதலை அடையாமல், இந்த சுதந்திர தேசுத்தில் வாழ்வதில் பயனில்லை. உண்மையான சுதந்திரத்தை நீங்களும் நானும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் நாம் இன்றே அவருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படி வோம்.

ஐஜபம்: அன்பின் தேவனே, சுதந்திரம் பெற்ற தேசுத்தில் நான் பிறந்ததற்காக உமக்கு நன்றி. ஆனாலும், என் ஆவியிலும், ஆக்குமாவிலும் உண்மையான விடுதலையை அனுபவிக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு உம் கிருபையை நாடுகிறேன். சுத்தியத்தை அறியவும், சுத்தியம் என்னை விடுதலையாக்கவும் உதவி செய்யும். ஆமென்.

மனமேட்டிமை வீற்ச்சி தரும்

அவன் பல்ப்பட்டபோது, தனக்குக் கேட்டுண்டாகுமடும், அவனுடைய மனம் மேட்டிமையாகி... (2 நாளாகமம் 26:16)

அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை என்ற பழமொழி நாம் அறிந்ததே. தங்கள் மனமேட்டிமையினால் வீற்ந்துபோன அநேகரைக் குறித்து நாம் வேதத்திலே வாசிக்கிறோம். யூதாவின் ராஜாவாயிருந்த உசியா தன் அரசாட்சியின் ஆரம்ப நாட்களிலே கர்த்தரைத் தேடி அவர் பார்வைக்குச் செம்மையானதைச் செய்தான். அலங்கங்களையும், பட்டணங்களையும் கட்டினான். பெரிய சேனைகளை உடையவனாக இருந்தான். அவன் கீர்த்தி பல இடங்களுக்கும் பரவிற்று. ஆனால், தன்னை உயர்த்தின தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தாமல், நாளூக்குநாள் மனமேட்டிமை உடையவனாக மாறினான். ஒருநாள், தூபபீட்டின்மேல் தூபங்காட்டக் கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்குள் துணிந்து பிரவேசித்தான். தூபங்காட்டுகிறது லேவியருக்கும், ஆசாரியருக்குமே உரியது என்பதை நன்றாக அறிந்திருந்தும் உசியா துணிகரமாக இப்படிச் செய்தான். அவனின் இந்தச் செயல் தேவனுடைய பார்வைக்கு அருவருப்பாகக் காணப்பட்டப்படியால் அவர் அவனை குஷ்டரோகத்தினால் தண்டித்தார். இரண்டாவதாக, தேவனுக்குப் பயந்து, கீழ்ப்படிந்து நடந்த எசேக்கியா ராஜா ஒருமுறை மரணத்துக்கேதுவான நோயுற்றான். அவன் தேவனை நோக்கிக் கதறியபோது அவர் அவனை அற்புதவிதமாய் தப்புவித்தார். அதற்குப் பிறகு அவனுக்கு மிகுதியான ஐசுவரியமும் கனமும் உண்டானது. அவனது அரண்மனையில் வெள்ளியும், பொன்னும், இரத்தினங்களும், கந்தவர்க்கங்களும், கேடகங்களும் ஏராளமாக இருந்தன. தேவனுடைய கரம் அவனோடே இருந்ததால் அவன் செய்ததெல்லாம் வாய்த்தனு. பாபிலோன் பிரபுக்களின் ஸ்தானாபதிகள் அவனுக்கு நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக் கேட்க அவனிடத்தில் வந்த போது, அவன் மனம் மேட்டிமையாகி, பெருமைகொண்டு, தனக்கு தேவன் செய்த அற்புதங்கள் எதையும் சொல்லாமல், தனக்கிருந்த எல்லா பொக்கிஷங்களையும் மட்டுமே அவர்களுக்குக் காட்டினான். அதன் விளைவாக தேவன், அவனுடைய மகனை சுத்தருக்களின் கரத்தில் ஒப்புக் கொடுத்தார். (2 நாளாகமம் 33: 11)

அன்பானவர்களே, நம் உள்ளம் எந்த வகையிலும் பெருமை அடையாதபடி எச்சரிக்கையாயிருப்போம். தேவனுக்கும், மனுஷருக்கும் முன்பாக மனத்தாழ்மையுடன் இருப்போம். பெருமையுள்ளவனுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார். ஆனால் தாழ்மையுள்ளவனுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்வோம்.

ஐயே: பிதாவாகிய தேவனே, என் வாழ்வில் நீர் அளிக்கும் நன்மைகளை, அற்புதங்களை சாட்சியாய் அறிவித்து உம்மை மகிமைப்படுத்த எனக்கு உதவி செய்யும். பெருமை ஒருபோதும் என்னை ஆட்கொள்ளவிடாமல், மனத்தாழ்மையுடன் வாழ உம் கிருபையைத் தாரும். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜூபிக்கிறேன். ஆமென்.

தேவனுக்கு உன்மையாய் இருப்போம்

ராஜா ... அவனைத் தப்புவிக்சீரதற்காகச் சூரியன் அஸ்தமிக்குமட்டும் பிரயாசப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். (தனியேல் 6:14)

தரியு ராஜா, தானியேலை அதிகமாய் நேசித்ததால் தானியேலுக்கு விரோதமாய் தன் தேசாதிபதிகளும் பிரதானிகளும் குற்றம் சாட்டினபோது சூரியன் அஸ்தமிக்குமுன் எப்படியாவது அவனைக் காப்பாற்ற பிரயாசப்பட்டான். வேறு வழியின்றி அவனைத் தன் தேசாதிபதிகளின் விருப்பத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து சிங்கக் கெபியிலே அவனைப்போட உத்தரவிட்டான். ஆனாலும் கூட தானியேல் பிழைத்துவிடவேண்டுமென்ற ஆசையில் தரியு ராஜா நம்பிக்கையுடன் தானியேலிடம், நீ இடைவிடாமல் ஆராதிக்கும் தேவன் உன்னைத் தப்புவிப்பார் என்று கூறினான். அதன்பிறகு அவன் இருதயம் மிகவும் வியாகுலப்பட்டது அவன் தன் அரண்மனைக்குப் போய், இராமுமூவதும் போஜனம் பண்ணாமலும், கீதவாத்தியம் முதலானவைகளைத் தனக்கு முன்பாக வரவொட்டாமலும் இருந்தான்; அவனுக்கு நித்திரையும் வராமற்போயிற்று. காலமே அவன் எழுந்திருந்து சிங்கக் கெபியின் அருகே வந்து, தானியேலே, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய தாசனே, நீ இடைவிடாமல் ஆராதிக்கிற உன் தேவன் உன்னைச் சிங்கங்களுக்குத் தப்புவிக்க வல்லவராயிருந்தாரா? என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டான். ஒரு புறமார்க்கத்தானாக இருந்தபோதிலும் ஜீவனுள்ள தேவன் மேல் அவன் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருந்தான்! மரித்தவர்களிடத்தில் எவரும் பேசமாட்டார்கள். எனவே, தானியேல் உயிரோடு இருப்பான் என்றும், தனக்கு பதில் கூறுவான் என்றும் ராஜா நம்பினபடியினால்தான் அவனால் அவ்வாறு கேட்க முடிந்தது. தானியேலின் குரலைக் கேட்டபோது அவன்டைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை.

பிரியமானவர்களே, தரியு ராஜா, தானியேல் அந்நியனாக இருந்தபோதும் அவனை எவ்வளவாய் நேசித்தான். ஒருவனுடைய வழிகள் கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருந்தால், அவனுடைய சத்துருக்களும் அவனோடே சமாதானமாகும்படி செய்வார் என்று நீதிமொழிகள் 16:7 சொல்கிறது. எனவே, நாம் எங்கும், எதிலும் தேவனுக்கு உன்மையாயிருப்போம். அப்போது அவர் நம்மோடிருந்து மற்றவர்களின் கண்களிலே நமக்கு தயை கிடைக்கச் செய்வார். நமக்கு எதிராய் தந்திரமாய் செயல்படும் மக்களிடமிருந்தும் நம்மைக் காப்பார்.

ஐபும்: அன்பின் தேவனே, எனது சாட்சியுள்ள வாழ்க்கை உம்மை அறியாத மக்களையும் உம்மிடம் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்யட்டும். உன்மையுடன் நான் உம்மை சேவிக்கும்போது, எனக்கெதிராய் செயல்படும் மக்களிடமிருந்து என்னை நீர் விடுவிப்பீர் என்றுணர எனக்கு கிருபை தாரும். இயேசுவின் நாமத்தில், ஆமென்.

கற்த்தருடைய செட்டைகளின் பாதுகாப்பு

கழுகு தன் கூட்டைக் கலைத்து, தன் குஞ்சுகளின்மேல் அசைவாடு... அவைகளை எடுத்து... தன் செட்டைகளின்மேல் சமந்து... (இபாகமம் 32:11)

உலகிலேயே கழுகானது மிகவும் பெரியதும், சக்திவாய்ந்ததுமான பறவைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு சில கழுகுகள் 12 முதல் 13 பவுண்டு வரை எடையுள்ளனவை. விரிக்கப்பட்ட அதன் இறக்கைகளின் அகலம் 7 அடியாக இருக்கும். இந்தக் கழுகுகளின் கூடுகள் குச்சிகளாலும், பசுமையான இலைகளாலும் கட்டப்பட்டிருக்கும். வருடத்திற்கு ஒருமுறை பெண் பறவை, சில முட்டைகளை இடும். இவற்றை ஆண் பறவையுடன் சேர்ந்து 40 நாட்கள் வரை கருத்தோடு பாதுகாத்து அது குஞ்சுபொரிக்கும். அதன்பின், 11 அல்லது 12வது வாரத்திலே ஒரு விசித்திரமான நிகழ்ச்சி நடைபெறும். எந்தக் குஞ்சாவது அதுவரை பறக்க முயற்சி செய்யாமலிருந்தால், அதற்குப் பறக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும் வண்ணம் தாய்ப்பறவை கூட்டைக் கலைத்து அவைகளை கீழே தள்ளிவிடும். குஞ்சுகள் பயந்து தங்கள் சிறகை அடிக்க பிரயாசப்படும். தாய்ப்பறவை அவைகளைக் கவனமாய் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கும். அவைகள் பறக்க முடியாமல் தடுமாறி கீழே விழுந்துவிடும் ஆயுத்தான சூழ்நிலை வரும்போது, உடனே தன் இறக்கைகளை விரித்து, குஞ்சுகளுக்கு கீழாகப் பறந்து, அவைகளை அப்படியே தன் இறக்கைகளில் ஏந்தி கூட்டிற்குள் பாதுகாப்பாய்க் கொண்டு சேர்க்கும். வேதத்திலே, தேவனும் கூட இந்தக் கழுகுக்கு ஒப்ப செயல்படுகிறார் என்று வாசிக்கிறோம். அவர் நம்மைக் காக்கிறார். நம் தேவைகளை அறிந்திருக்கிறார். நாம் உன்னதங்களில் பறக்கவேண்டும் என்பதே அவரது எதிர்பார்ப்பு: எனவே நம் சொகுசு வாழ்க்கையை எப்போது கலைக்க வேண்டும். நம்மை எப்படி உயரப் பறக்கவைக்கவேண்டும் என்பதெல்லாம் அவருக்குத் தெரியும். எனவே, தகுந்த நேரத்தில் தகுந்த முறையில் அதை செய்வார். ஒருவேளை நாம் கீழே விழுந்துவிடும் அபாயம் வந்தால், மிகுந்த கவனத்துடன் அவர் நம்மைத் தாங்கி, தம்மன்றை கிட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளுவார்.

அருமையானவர்களே, தேவனுடைய கண்கள் எப்போதும் நம்மேல் இருக்கிறது என்று அறிந்து நாம் தெரியம் கொள்வோம். நாம் உன்னதங்களில் பறக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே பல பிரச்சனைகளை நம் வாழ்க்கையில் அவர் அனுமதிக்கிறார். எனவே, பிரச்சனைகள் வரும்போது பயந்து நடுங்காமல் உறுதியாக தேவனை நம்புவோம். அப்பொழுது, நாமும் கழுகுகளைப் போல உயரப் பறக்கும் அனுபவத்தை அடைவோம்.

ஸ்தோ: கிருபையின் ஆண்டவரே, தாப்க்கழுகு தன்னுடைய குஞ்சுகளை கவனிப்பது போல நீர் என்னைப் பாதுகாப்பதற்காக நன்றி. ஆயுத்து என்னை முழு வேகத்துடன் அனுகும்போது நீர் என்னை ஏந்திக் கொள்கிறீர். எனக்கு அனுமதிக்கப்படும் சோதனைகள் ஒன்றும் என்னை அழித்துவிடாது என்றாலோ கிருபை தூரும். ஆமென்.

சாட்சியை இழந்துவிடாதிருங்கள்

... எவ்விதத்திலும் நீங்கள் கீரிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்குப் பாத்திரராக மாத்திரம் நடந்துகொள்ளுங்கள். (பிலிப்பியர் 1:27)

சில நேரங்களில், அநீதியாய் சிலரால் நாம் நடத்தப்படும்போது எவ்விதத்திலாவது நம் பக்கமுள்ள நியாயத்தை நிருபிக்க பிரயாசப்படுகிறோம். அவர்களிடம் சண்டை போடுகிறோம். அல்லது முகத்தை தூக்கிவைத்துக் கொள்ளுகிறோம் அல்லது அவர்களைப் பற்றி மற்றவர்களிடத்தில் புகார் சொல்லி தவறாகப் பேசுகிறோம். இப்படிச் செய்வதால், நாம் நம் கிறிஸ்தவ சாட்சியை இழக்கிறோம். அப்படிச் செய்யாமல், அந்த நேரத்தில் அமைதியாகப் பாடுகளை சகித்த நம் ஆண்டவராகிய இயேசவை நினைத்துப் பார்ப்போம். சூழ்நிலை சாதகமாக இருந்தபோது மட்டுமல்ல; தமக்கு விரோதமாக, நியாயமின்றி பிரதான ஆசாரியரும், மற்றவர்களும் குற்றம் சாட்டியபோதுகூட அவர் பொறுமையுடனும் அமைதியுடனும்தான் இருந்தார். ஜாய்ஸ் மேயர் தன் அனுபவத்தை இவ்வாறு கூறுகிறார். ஒருநாள் அவரும் அவருடைய கணவர் டேவ் மேயரும் ஊழியத்திலிருந்தபோது, அவர்களுடைய மகள் சான்ட்ரா சுகவீனமாயிருந்த தன்னுடைய சகோதரனை அழைத்துக்கொண்டு, தொலைபேசியின் மூலம் தங்கள் குடும்ப மருத்துவரிடம் தாங்கள் வருவதை அறிவித்துவிட்டு, அவரைப் பார்க்கச் சென்றாள். நாற்பத்தைந்து நிமிட பயணத்திற்குப் பிறகு ஆஸ்பத்திரியை அடைந்தபோது, அங்கிருந்த வரவேற்பாளர், பெற்றோர்களுடன் வராத சிறுபிள்ளைகளை தாங்கள் அனுமதிப்பது கிடையாது என்று கூறிவிட்டார். சான்ட்ரா எவ்வளவோ எடுத்துக்கூறியும் அவர்கள் மருத்துவரைப் பார்க்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. கஷ்டப்பட்டு தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்ட சான்ட்ரா, பொறுமையுடன் மீண்டும் நாற்பத்தைந்து நிமிடம் காரை ஓட்டி வீடு வந்து சேர்ந்தாள். ஒருவேளை சான்ட்ரா அன்று பொறுமையை இழந்திருந்தால் தன்னுடைய சாட்சியை இழந்திருப்பாள் என்றார்.

நன்பர்களே, நம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்கள் ஆண்டவரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம் சொல்லைக் காட்டிலும், நம் செயல்களால் ஆண்டவரை வெளிப்படுத்துவது மிக அவசியம். எனவே, நாம் மற்றவர்கள் மத்தியில், ஏன் நம் குடும்பங்களிலும் கூட, நம்முடைய செயல்களால் தேவனுக்கு சாட்சியாய் வாழ்வோம்.

வெபும்: ஆண்டவரே, மற்றவர்கள் என்னை, எனது சூழ்நிலையைப் புரிந்துகொள்ளாமல், புண்படுத்தும்போது, பொறுமையைக் காத்துக்கொண்டு, என் வாழ்க்கையில் கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்த எனக்குக் கிருபை தாரும். இயேசுவின் நாமத்தில் ஆமென்.

காலத்தின் முக்கியத்துவம்

அவ்விடத்திலே அவர்கள் இருக்கையில், அவனுக்குப் பிரசவகாலம் நேரிட்டது.

(ஞாக்கா 2:6)

நாகரிக மனிதனின் வாழ்க்கை, காலத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. ஒரு சிறுகுழந்தை முதன்முதலாகப் பள்ளிக்குச் செல்ல ஆரம்பிக்கும்போதே நேரத்தைச் சரியாகக் கையாளப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பழக்கம் பின்னாட்களில் பணி செய்யும் இடத்திலும் தொடர்கிறது. ஒரு வாரம் முழுதும் நேரத்தை சரியாகக் கடைப்பிடிக்க பிரயாசப்படுகிற கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மட்டும் நேரக்கட்டுப்பாடில்லாதவர்கள் போல நடந்து கொள்கிறோம். நம் வசதிக்கேற்ப, அலட்சியமாய் ஆராதனைக்கு காலதாமதமாகச் செல்கிறோம். இப்படிப்பட்ட செயல் தேவனை அவமதிப்பது என்பதை சற்றும் உணராமற்போகிறோம். வேதத்திலே நடந்தேறிய சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றின் காலமும் முன்குறிக்கப்பட்டவைகளே. அப்படியே, இனி நடக்கப்போகும் சம்பவங்களும் முன் குறிக்கப்பட்ட சரியான நேரத்தில்தான் நிறைவேறும். கலாத்தியர் 4:5ல், காலம் நிறைவேறினபோது, தேவன் தமிழடைய குமாரனை அனுபவினார் என்று வாசிக்கிறோம். குறித்த காலத்தில் கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரருக்காக மரித்தார் என்று ரோமர் 5:6 சொல்கிறது. இயேசு குறித்த நேரத்தில் மூன்றாம் நாளிலே மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்று சுவிசேஷங்களிலே வாசிக்கிறோம். காலங்கள் நிறைவேறும்போது இயேசு கிறிஸ்து மறுபடியும் இந்தப் பூமிக்கு வருவார் என்று எபேசியர் 1:9ல் வாசிக்கிறோம். இப்படியாய் இயேசுவின் பிறப்பு, இறப்பு, உயிர்த்தெழுதல் போன்றவை குறிக்கப்பட்ட காலத்திலே சரியாக, காலதாமதமின்றி, நேரத்தியாய் நடந்ததைப் பார்க்கிறோம். அதேபோல், அவருடைய இரண்டாம் வருகையும் தேவன் குறித்த காலத்திலே நிச்சயம் நிகழும்.

நண்பர்களே, இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற நாம் எல்லாவற்றிலும் அவரைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். உலக வேலைகளிலே காலம் தவறாமல் இருக்கிற நாம் நம் ராஜாதி ராஜாவின் வேலையை அலட்சியப்படுத்தாமல், கருத்தாய் நேரப்படி செய்ய தீர்மானம் எடுப்போம். காலக்கிரமத்தைக் கடைபிடித்து எங்கு சென்றாலும், கிறிஸ்துவைப் பிரதிபலிப்போம்.

ஐபை: அன்பின் தேவனே, காலத்தை பிரயோஜனப்படுத்தும்படி வேதம் கூறுகிறது. நான் பணிபுரியும் இத்தில்லைவளவுகவஸமாக நேரத்தைக்கையாளுகிறேனோ, அப்படியே உம்முடைய ஆலயத்திற்கு செல்வதிலும் கவனம் செலுத்தக் கிருபை தாரும். எப்போதும் காலக்கிரமத்தைக் கடைபிடித்து உம்மைக் களம்பண்ண உதவி செய்யும். ஆமென்.

தூரிந்தெடுக்கும் உரிமை உங்களிடத்தில்

... (ஐவு) புன்தகங்களில் எழுதப்பட்டவைகளின்படியே மரித்தோர் தங்கள் தங்கள் சிரியைகளுக்குத்தக்கதாக நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள்.(வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:12)

வேதம் நமக்கு இருவகை மரணங்களைக் குறித்து விளக்குகிறது. ஒன்று சரீர மரணம், மற்றொன்று நித்திய மரணம் சரீர மரணத்தைவிட ஆவிக்குரிய மரணத்தைப் பற்றியே நாம் ஒவ்வொருவரும் கவனமாயிருக்கும்படி இயேசு குறிப்பிடுகிறார். ஏனெனில், இந்த இரண்டாவது மரணம் நம்மையும் தேவனையும் நித்திய நித்தியமாகப் பிரித்து நம்மை நரகத்திற்குள் தள்ளுகிறது. ஒருவன் தன் பாவங்களை அறிக்கை செய்து அவைகளை விட்டுவிட்டு விசுவாசத்தினால் இயேசு கிறிஸ்துவை தன் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டால் அவன் எவ்வளவு பாக்கியவானாயிருக்கிறான்! அவனுடைய ஆவி தேவனோடு கூட நித்தியமாக வாழும் நிச்சயம் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது அல்லவா! ஒரு கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கிய விரிவுரையாளராக பணிசெய்து கொண்டிருந்த திருமதி ஜேன் வீலர் என்ற பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவ பெண்மணி, தன் மரணத்திற்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன் தன் கல்லூரி மேலாளருக்கும், தன்னுடன் பணிபுரிபவர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் பின்வருமாறு ஒரு கடிதம் எழுதினார். சில வாரங்களாக எனக்கு இருக்கும் வியாதியை மருத்துவர் பரிசோதித்து, பின் கடைசியாக எனக்கு புற்று நோய் இருப்பதையும், அதை இனி குணப்படுத்த முடியாது என்பதையும் தெரிவித்தார். தேவன் என்னை விரைவில் அவரோடு இருக்க அழைப்பாரெனில், நான் அவரிடம் மகிழ்ச்சியாக செல்வேன். எனக்காக ஒரு நொடிப்பொழுதும் துக்கம் அனுசரிக்க வேண்டாம். உங்கள் யாவரையும் அந்த பாக்கியமான இடத்திலே மீண்டும் சந்திக்கப்போகிறேன் என்ற மனநிறைவுடன் உங்களிடமிருந்து துக்கத்தோடு அல்ல, மகிழ்ச்சியாய் நான் விடைபெறுகிறேன். உப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சியான நம்பிக்கை அவருக்கிருந்தது பார்த்தீர்களா!

அருமையானவர்களே, இதுபோல நமக்கும் நித்தியத்தைக் குறித்த ஒரு நிச்சயம் இருக்கிறதா? நம்முடைய ஆவி பரவோகத்திலோ அல்லது நரகத்திலோ நித்திய காலமாய் வசிக்கும் என்று வேதம் கூறுகிறது. இயேசுவை சொந்த இரட்சகராய் ஏற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் பிறந்த அனுபவம் இருந்தால் மட்டுமே நாம் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குள் போகமுடியும். அங்கே சந்தோஷமும், மகிழ்ச்சியும், தேவனைத் துதிக்கும் துதிகளும் நிறைந்திருக்கும். ஆனால், தெரிந்தெடுக்கும் உரிமை உங்கள் கரங்களில்தான் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் முடிவை இன்றைக்கே தெரிவு செய்யுங்கள்.

ஸ்தோகம்: சர்வ வல்லவரே, இயேசு கிறிஸ்துவை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டதால் எனக்கு எத்தனை மகிழ்ச்சி. இந்த மறுபடியும் பிறந்த அனுபவமில்லாத என் உறவினருக்காகவும், என் நண்பர்களுக்காகவும் உம்மண்டை வருகிறேன். அவர்களையும் நீர் இரட்சித்து, நித்திய நரகத்திலிருந்து தப்புவியும். ஆமென்.

ஜெபங்கள் கர்த்தாரின் சமூகத்துக்கு ஏற்படும்!

உன் ஜெபங்கள்... அவர் சந்தீதியில் வந்தெட்டியிருக்கிறது.

(அப்போஸ்தலர் 10:4)

ஆண்ட்ரே முரே என்ற தேவமனிதர், ஆகித் திருச்சபைகள் பெற்றிருந்த எல்லா வரங்களிலும், பரிசுத்த ஆவியை மக்களின் மேல் வரப்பண்ணும், ஜெபவரமே மிகவும் வாஞ்சிக்கப்படத் தக்கது என்று எழுதுகிறார். இன்றைய வேதப்பகுதியில், ஜெபத்தின் வல்லமையால், இரு வெவ்வேறு இடங்களில், ஏற்பட்ட அதிசயமான செய்கைகளைக் குறித்து நாம் வாசிக்கிறோம். செசரியா பட்டணத்தில் வசித்த கொர்நெலியு என்ற நூற்றுக்க்கிடப்பதி, தான் புறஜாதியானாயிருந்தும் தன் குடும்பத்தாரோடுகூட தேவனுக்குப் பயந்து நடந்தான். அதிலும் முக்கியமாக, எப்பொழுதும் தேவனை நோக்கி ஜெபித்தான். செசரியாவில் இந்நிகழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும் அதே வேளையில், வெகு தூரத்திலிருந்த யோப்பா பட்டணத்தில், பேதுரு ஒரு மேல்வீட்டில் ஏறி ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது தேவனுடைய சித்தம் அவனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கேற்றப்படி அவன் அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஆண்டவரின் வழிநடத்துதலின்படி செசரியாவிலிருந்த கொர்நெலியிலின் வீட்டிற்கு வந்தான். அங்கே ஏற்கனவே கூடியிருந்த ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும், அவன் பிரசங்கம் பண்ணினபோது, அவர்களுடு ஜெபத்தின் பலனாக பரிசுத்த ஆவியானவர் புறஜாதியான அவர்கள் மேல் அதிசயப்படத்தக்க விதத்தில் அளவின்றி ஊற்றப்பட்டார். எத்தனை மகிழ்ச்சியான அனுபவம் அது!

அன்பு நன்பரே, நாம் ஒவ்வொருவரும்கூட ஜெபத்தில் தரித்திருந்து, ஆண்டவரிடமிருந்து ஆசீர்வாதங்களை மற்றவர்மேல் கொண்டுவர, சிலாக்கியம் பெற்றிருக்கிறோம். ஜெபமே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ராஜாதி ராஜாவுக்கும், அவரது பாதபடியில் இருக்கும் அவரது சபைக்கும் தொடர்பாயிருக்கிறது. அந்த ஜெபத்திற்குப் பதிலளிக்க நம்மிடத்திற்கு இறங்கி வரும் ஆவியானவரின் வல்லமையாலே நம் ஜெபம் தெய்வீக வல்லமையைப் பெறுகிறது என்று ஆண்ட்ரூ முரே அழகாய் எழுதுகிறார். எனவே, நம்மை ஜெப ஜீவியத்திற்கும், ஜெப ஊழியத்திற்குமாய் அர்ப்பணிப்போம். அழிந்து போகிற ஆத்துமாக்களுக்காக பாரத்தோடு ஜெபிப்போம். நமது சபைகளில் ஒரு உயிர்மீட்சி வர ஜெபிப்போம். ஆவியானவரது வல்லமை, நமது சபை ஆராதனைகளில் வெளிப்பட ஜெபிப்போம். நம் ஜெபங்களை கர்த்தரிடத்தில் இன்றே ஏற்றுப்போமானால், நம் கண்கள் காண நடக்கும் அதிசயங்களை அவரிடத்திலிருந்து பதிலாய்ப் பெறுவோம். ஆமென்.

ஜெபம்: அன்பின் ஆண்டவரே, என் குடும்பத்திலும், என் தேசத்திலுமள்ள ஆத்துமாக்களைக் குறித்தகளிக்கின்றையென்குத்தாரும். என்ஜெபத்திற்குப்பதில்தந்து சபையிலே எழுப்புவையும், ஜெப ஆவியையும் ஊற்றும். புறஜாதியாளின்மீதும் உம் வல்லமை வெளிப்பட்டு அவர்களை இரட்சிக்கட்டும். இயேசுவின் நாமத்தில், ஆமென்.

தாழ்மை உயர்வைத் தரும்

தன்னை உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான். தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்.

(மத்தேயு 23:12)

ஐார்ஜ் வாஷிங்டன் கார்வர் ஒரு தலை சிறந்த தாவரவியல் விஞ்ஞானியாவார். தாவரங்களைப் பற்றிய அநேக ஆராய்ச்சிகளை நடத்தியவர் அவர். அடிமைகளான பெற்றோருக்குப் பிறந்து, வறுமையில் வாழ்ந்த அவர், தம் இளவுயதிலேயே ஆண்டவர் இயேகவை தன் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டார். தனது கல்லூரிப் படிப்புக்கான கல்வித்தொகையைக் கட்டுவதற்காக மிக சாதாரணமான வேலைகளையும் அவர் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனாலும் தாவரங்களைப் பற்றி மிகவும் ஆர்வத்துடன் படித்து பட்டம் பெற்றார். டஸ்க்கீஜ் ஆய்வுக்கூடம் என்ற ஒன்றை பின்னாட்களில் நிறுவிய அவர், அதனை ஆண்டவரின் அரும்பணியகம் என்று வாஞ்சையுடன் அழைத்தார். அவர் எதைச் சாதித்தாலும், மிகவும் தாழ்மையுடன் கர்த்தருக்கே எல்லா கனத்தையும், புகழையும் செலுத்தினார். தனது பணிக்கூடத்தில் தான் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை ஆண்டவரே படிப்படியாக தனக்குப் போதித்தாக எப்போதும் கூறுவார். எனவே, ஆண்டவர் 300க்கும் மேற்பட்ட உணவுப்பொருட்களை (Agro Products) ஏழைகளின் உணவு எனப்படும் வேர்க்கடலையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்க அவருக்கு உதவி செய்தார். ஆனாலும் அவைகளில் ஒன்றைத்தவிர வேறெதற்கும் அவர் உரிமம் பெற விரும்பவில்லை. ஏனெனில் தற்புகழை சற்றும் நாடாத தன்னிகரற்றவராயிருந்தார் அவர். இவ்வுலகில் புகழையும், அதிகாரத்தையும் விரும்பும் மக்கள், தங்கள் சுயப்பிரதாபத்தை தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளும் இந்நாட்களில் இப்படிப்பட்ட மனிதர்களைக் காண்பது மிக அழிவுமே.

அன்பு நன்பர்களே, இந்த சமுதாயத்திற்கு ஏதாவது பிரயோஜனமான காரியங்களை நாம் செய்திருந்தாலும்கூட, அதைக்குறித்து பெருமைபாராட்டாமல், கர்த்தருக்கே நாம் நன்றியும், கனமும் செலுத்த வேண்டும். ஏனெனில், அப்படிச் செய்வதற்கு, நமக்கு பெலன், ஞானம், வாய்ப்பு இவைகளை அவரே நமக்களித்து நம்மை உயர்த்துகிறார். எனவே, அவருக்கே எல்லா மகிழமையையும் செலுத்துங்கள். அவர் உங்களைக் கனம் பண்ணுவார்.

ஜேப்: அண்பின் தேவனே, நீர் எனக்குக் கொடுத்த ஞானத்தினாலும் பலத்தினாலுமே என்னால் என்முயற்சிகளில் வெற்றிபெற முடிகிறது என்பதை நான் எப்போதும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு உமக்கே எல்லா கனத்தையும் மகிழமையையும் செலுத்த எனக்குக் கிருபை தாரும். இயேகவின் நாமத்தில் ஜூபிக்கிறேன். ஆமென்.

பெற்றோரைக் கனம் பண்ணுவது அவசியம்

... உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக.

(யாத்தீராகமம் 20:12)

ஆபிரகாம் விங்கன் ஜனாதிபதியாய் இருந்தபோது இராணுவத்தில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு மருத்துவரை அழைத்துவர உத்தரவிட்டார். அந்த மருத்துவரும் ஜனாதிபதி தன்னை பாராட்டுவதற்குத்தான் அழைத்திருக்கிறார் என்று கருதி மகிழ்ச்சியாய் அங்கு வந்தார். அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது ஆபிரகாம் விங்கன் அந்த மருத்துவரிடம் அவருடைய விதவைத் தாயைக் குறித்து விசாரித்தார். அதற்கு அந்த மருத்துவர், அவர்கள் நன்றாயிருக்கிறார்கள் என்று பதிலளித்தபோது, ஆபிரகாம் விங்கன் உங்களுக்கு அது எப்படித் தெரியும்? அவர்களுக்குத்தான் நீங்கள் கடிதம் எழுதுவதே இல்லையே. எனவே அவர்கள் நீங்கள் இறந்துவிட்டதாக நினைத்து, உங்களுடைய உடலை தன்னிடம் அனுப்ப எனக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள் என்றார். மட்டுமல்ல, தன்னுடைய தாய்க்கு தான் உயிருடன் இருப்பதைத் தெரிவித்து உடனே ஒரு கடிதம் எழுதும்படி ஒரு பேனாவையும் அந்த மருத்துவரிடம் விங்கன் கொடுத்தார். அந்த மருத்துவர் வெட்கிப்போய் தலைகுளிந்தார். நம்மில் அநேகர் பல அலுவல்களில் மூழ்கி, அவற்றிலே அதிக நேரம் செலவிட்டு, நம் குடும்பத்தைக் கவனிப்பதில் மெத்தனம் காட்டுகிறோம். குறிப்பாக, வயதான நம் பெற்றோர்களைக் கவனிக்க நாம் நேரம் எடுப்பதில்லை. நம்முடைய நலனுக்காக தங்களுடைய வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்த பெற்றோர்களை அலட்சியம் செய்வது எவ்வளவு வருத்தத்திற்குரிய செயல்! ஆபிரகாம் விங்கன் அந்த மருத்துவரைக் கடிந்து கொண்டதைப் பாருங்கள்! நம்முடைய வேலையை நாம் நேர்மையோடும், உண்மையோடும் செய்வது முக்கியமானதுதான். ஆயினும் அதே அளவு முக்கியத்துவம் நம்முடைய பெற்றோர்கள் மற்றும் குடும்ப அங்கத்தினரைப் பராமரிப்பதிலும் நம் வாழ்வின் முடிவு பரியந்தம் நாம் காட்டவேண்டும். இதனை எந்த நொண்டி சாக்கும் சொல்லி தவிர்க்கக் கூடாது.

பிரியமானவர்களே, நீங்கள் உங்கள் பெற்றோர்களை எப்படிப் பராமரிக்கிறீர்கள்? அவர்கள் உங்களுக்கு சொல்லுகிற அறிவுரைகளை நீங்கள் கேட்கிறீர்களா? உங்களுடைய நேரத்தையும் பண்த்தையும் அவர்களுக்காக செலவிடுகிறீர்களா? எல்லாவற்றிலும் பெற்றோர்களைக் கனம் பண்ணவேண்டும் என்பதை தேவன் ஒரு ஆலோசனையாகச் சொல்லாமல் ஒரு கட்டளையாகவே கொடுக்கிறார். எந்தவித சாக்குப்போக்கில்லாமல், நம் தேவன் கட்டளையிட்டபடியே நாம் கீழ்ப்படிவோமாக!

ஐபைம்: பரம தகப்பனே, எனக்கு நீர் கொடுத்த பெற்றோர்களுக்காக நன்றி. அவர்களிடத்தில் நான் எப்பொழுதும் கரிசனையோடும், அன்போடும் நடந்துகொள்ள உதவி செய்யும். எப்பொழுதும் அவர்களைக் கனப்படுத்த எனக்கு கிருபை தாரும். இயேசுவின் நாமத்தில் பிதாவே, ஆமென்.

பிரசன்னத்தின் மகிழ்ச்சியே பிரதானம்

தேவையானது ஒன்றே, மரியாள் தன்னை விட்டெடுபோத நல்ல பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள் என்றார். (ஹாக்கா 10:42)

மார்த்தாள், மரியாள் இவர்களைப் பற்றிய வேதபகுதி நம் யாவருக்கும் மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் உடன்பிறந்த சகோதரிகளாய் இருந்த போதிலும் இருவருமே தனித்தன்மை வாய்ந்தவர்கள். பிறரை நன்கு உபசரிக்கும் கிருபை மார்த்தாளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இயேசு கிறிஸ்து அவர்களைச் காணச் சென்றபோதெல்லாம் மார்த்தாள் அவரைத் தங்கள் வீட்டில் வரவேற்று நன்கு உபசரிப்பாள். ஆனால் மரியாளின் பங்கு வித்தியாசமானது. அவள் தன் இருதயத்தை அவருக்குத் திறந்து கொடுத்தாள். இயேசுவின் பாதத்தருகே அமர்ந்து, அவர் கூறிய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கேட்பதே அவளது விருப்பம்.

அன்பான நண்பர்களே, நாமும் பல தடவைகள் ஜெபக்கூட்டம் நடத்துவது, பிரசங்கங்கள் ஆயத்தம் செய்வது, நோயுற்ற மக்களை சந்திப்பது போன்ற அநேக காரியங்களில் நமது கவனத்தை கெலுத்த நேரம் எடுக்கிறோம். ஆனால், அவருக்காக பல காரியங்களைச் செய்வதை விட தம்முடைய பிரசன்னத்தில் காத்திருப்பதையே ஆண்டவர் விரும்புகிறார். சங்கீதம் 27:4ல் தாவீநு இராஜா, கர்த்தரிடத்தில் ஒன்றை நான் கேட்டேன்... நான் கர்த்தருடைய மகிழ்மையைப் பார்க்கும்படியாகவும் அவருடைய ஆலயத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யும்படியாகவும்... நாடுவேன் என்று கூறுகிறான். ஏனெனில், ஆண்டவருடன் தனித்திருக்கும் அவசியத்தை அவன் நன்கு உணர்ந்திருந்தான். அமர்ந்திருத்தல் என்பது பிதாவிடம் எதனையும் கேட்டு முறையிடாமல் அமைதியாய் அவரது பிரசன்னத்தை அனுபவிப்பது. நம்முடைய மனதையும், உணர்ச்சிகளையும் அமைதிப்படுத்தி இளைப்பாறுவதுதான் என கிம் பட்ஸ் என்பவர் எழுதியுள்ளார். நாம் அவருடைய சமூகத்தில் அமைதியாக இளைப்பாறும்போது, அவர் நமக்காக யுத்தம் செய்து காரியங்களை வாய்க்கச் செய்கிறார். எனவே நமது அலுவல்களின் மத்தியிலும் அவருடன் சம்பாஷித்து உறவு கொள்ளக் கற்றுக்கொள்வோம். அவரது நிறைவான பிரசன்னத்தினால் மகிழ்ச்சி அடைவோமாக. அப்பொழுது, அவள்/ன் தன்னை விட்டெடுப்பாத நல்ல பங்கைத் தெரிந்து கொண்டான்/ள் என்று தேவனால் நாம் பாராட்டப்படுவோம்.

தேவை: அன்புள்ள ஆண்டவரே, உமது இனிதான பிரசன்னத்தில் காத்திருப்பதால் என் மனதில் ஏற்படும் அமைதியை நான் அனுபவித்து, மகிழ்ச்சி எனக்கு உதவி செய்யும். என்னை அமைதிப்படுத்தி இளைப்பாற்றுவதும் பிரசன்னம் மாத்திரமே என்றுணர் எனக்குகிருபைதாரும். இயேசுவின் மூலம் ஜெபம் கேளும் பிதாவே. ஆமென்.

சனி, ஆகஸ்ட் 26

வாசிக்க: யாத்தீராகமம் 40:36-38; எண்ணாகமம் 9:15-23

தூண்டவரின் வழிநடத்துஞல் அவசியம்

... பகவில் கர்த்தருடைய மேகமும், இரவில் அக்கினியும், வாசனதலத்தின்மேல் தங்கியிருந்தது. (யாத்தீராகமம் 40:38)

இஸ்ரவேல் மக்கள் கானான் தேசத்துக்குப் போகும் வழியில் எப்படி தண்ணீரற்ற, மரங்களே இல்லாத, மணல் நிறைந்த பாலைவனத்தின் வழியாக பிரயாணம் செய்தார்கள் என்பது வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மிகப்பெரிய அதிசயங்களில் ஒன்று. எங்கும் மணல் நிறைந்திருந்ததால் கிழக்கோ, மேற்கோ, வடக்கோ, தெற்கோ எந்தத் திசையில் தாங்கள் போக வேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தார்கள். இவ்வாறு வணாந்திர மார்க்கமாய் அவர்கள் பிரயாணம் செய்தபோது அவர்களை வழி நடத்த கர்த்தர்தாமே அவர்களுக்கு பகவிலே மேகத்தையும், இரவில் அக்கினியையும் அனுப்பினார். மேகம் பகவிலும், அக்கினி இரவிலும் அவர்களோடு பிரயாணம் செய்து, அவர்களது வணாந்திர பயணம் முழுவதிலும் அவர்கள் செல்லவேண்டிய பாதையை அவர்களுக்குக் காட்டியது. சில சமயங்களில் மேகம் ஆசாரிப்புக் கூடாரத்தின் மேல் நீண்ட காலம் அதாவது, ஒரு மாதமோ, அல்லது ஒரு வருடமோ தங்கியிருக்கும். அந்த நாட்கள் முழுவதும் இஸ்ரவேலர் அதே இடத்தில் தங்கியிருந்தனர். மேகம் மேலே எழும்பும்போது அவர்கள் தங்கள் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தனர். எத்தனை ஆச்சரியம்! மற்றுமொரு வியக்கத்தகு நிகழ்ச்சியை புதிய ஏற்பாட்டில் வாசிக்கிறோம். கிறிஸ்துவான் மேசியாவைத் தொழுதுகொள்ளும்படி கிழக்கிலிருந்து பெத்தலகேமிற்கு வந்த சாஸ்திரிகளை ஒரு நட்சத்திரம்தான் வழி நடத்தியது. எனினும், வழியில் அவர்கள் தங்கள் ஞானத்தின்மீது சார்ந்திருந்ததால் குழந்தை இயேசு பிறந்த இடத்தை நேராக சென்று அடையாமல் ஏரோது இராஜாவின் அரண்மனைக்கு செல்ல நேரிட்டது.

அன்பான நண்பர்களே, இவ்வாழ்க்கை பயணத்தில் என்றும் நாம் பிரயாணிகளே. இவ்வழியே நாம் ஒருமுறைதான் கடந்து செல்கிறோம். நேற்றைய தினம் திரும்ப வராது. நாளை என்ன நடக்கும் என்பதையும் நாம் அறியோம். நமக்குத் தெளிவான வழி நடத்துதல் இல்லையேல் நமது நித்திய இலக்கினின்று வழிவிலகிலிடுவோம். இந்த வழிநடத்துதலை நமது ஆண்டவர் ஒருவரே நமக்கு அளிக்கமுடியும். நாம் கலக்கமடையும்போதும், குழம்பிப் போகும்போதும் அவர் தமது வசனத்தின் மூலம் நம்மை வழிநடத்தி எந்தப் பாதையில் செல்ல வேண்டுமோ அதனைக் காட்டுகிறார். மேலும் நாம் வலது, இடது புறம் வழி விலகினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குப் போதித்து நம்மை நேர்வழிப்படுத்துகிறார். நாம் அவருக்கு கவனமாக செவிகொடுத்து அவர் நடத்தும் பாதையில் செல்வோமாக.

ஐபை: ஆண்டவரே, ஒவ்வொரு நிமிடமும் உமது வசனம் எங்களுடன் பேசட்டும். குழம்பியிருக்கும் வேளைகளில் உமது ஆவியானவர் சரியான முடிவை எடுக்க எங்களுக்கு ஆலோசனை அளிக்கட்டும். நாங்கள் தீக்கிடையும்போது உமது வசனம் எங்களுக்கு பெலன் அளிக்கட்டும், வழி நடத்தட்டும். இயேசுவின் நாமத்தில், ஆமென்.

மிகச் சிறந்த யாக்ஷியம்

... நான் உங்களைச் சிநேகிதர் என்றேன்...

(யோவான் 15:15)

இயேசு தமது சீஷர்களிடம் பேசிய வார்த்தைகளில் நம்மை மிகவும் பிரமிக்கவைக்கும் சொற்கள் எவையென்றால், நான் உங்களை சிநேகிதர் என்றேன் என்பதே. பவுல் அப்போஸ்தலவன் என்று அழைக்கப்பட்ட தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுலுக்கும், அவன் நன்பன் பர்னபாவுக்கும் இருந்த நட்பைப் பற்றி இந்நாளில் சற்று அறிந்து கொள்வோம். சவுல் மனந்திருந்பியவுடன் தமஸ்குவிலுள்ள யூதர்களிடமிருந்து தப்பி, பின்னர் ஏருசலேமிலுள்ள சீஷர்களுடன் ஜக்கியம் கொள்ளவும், அவர்களால் உற்சாகப்படுத்தப்படவும் எதிர்பார்த்து ஏருசலேமுக்கு வந்தான். ஆனால், அவர்கள் சவுலின் கடந்த காலத்தை அறிந்திருந்ததனால் மிகவும் பயந்து தங்களுடன் அவனை சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. அந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் பர்னபாஸ் அவனுடன் நட்புகொண்டு தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டான். பின்னர் சவுல் ஏருசலேமை விட்டுப் புறப்பட்டு தர்சவுக்கு வந்து சிலகாலம் வெளியே காணப்படாமல் அங்கேயே தங்கியிருந்தான். (அப்போஸ்தலர் 11:25,26) ஆனால், பர்னபா அவனை அப்படியே விட்டுவிடவில்லை. தர்சவுக்கு சென்று சவுலைத் தேடி, திரும்ப அந்தியோகியாவுக்கு அழைத்து வந்தான். பிறகு இருவருமாக சபையில் ஒர் ஆண்டு முழுவதும் ஊழியம் செய்தனர். இயேசு கிறிஸ்து காட்டிய மாதிரியின்படியே பர்னபா, சவுலின்மேல் கரிசனைக் காட்டி, அவனைப் பராமரித்த நல்ல நன்பனாக விளங்கினான்.

அன்பான நண்பர்களே, சாழுவேல் ஜான்சன் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர், ஒரு மனிதன் வாழ்க்கையில் முன்னேறிச் செல்லச் செல்ல, புதிய புதிய நபர்களிடம் பழக்கம் வைத்துக் கொள்ளவிடில் வெகு சீக்கிரம் தான் தனிமையில் விடப்பட்டதாக உணருவான் என்று கூறுகிறார். ஒரு மனிதன் தனது நட்பின் ஆழத்தை அவ்வப்போது சோதித்துப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, அநேகருக்கு நாம் நண்பர்களாக இருக்க முயற்சிப்போம். ஒரு நண்பனானவன் தன்னைப்பற்றி கவலைப்படுவதைவிட தன் நண்பனைப்பற்றி அதிக கரிசனையுடன் இருப்பான். எனவே, நமக்கு நண்பர்கள் இருந்தால், அவர்களுடன் நமது நட்பு தொடர்ந்து நீடிக்க நாம் பிரயாசப்பட வேண்டும். நாம் நமது நண்பர்களுக்காக ஜெபிப்போம். நமது கஷ்டங்களை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வோம். அவர்கள் அடைந்த வெற்றிகளுக்காக அவர்களோடு ஒருமித்து மகிழ்ச்சி அடைவோம். நட்பு ஆண்டவர் அருளும் மிகச் சிறந்த சவு. எனவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு புதிய நபரோடு நட்பு கொள்வோம்.

தேவை: அன்புள்ள ஆண்டவரே, எனது உண்மை நண்பனாக நீர் இருப்பதற்காக உமக்கு நன்றி. எனக்கு நல்லநண்பர்களைக் கொடுத்தமைக்காக உமக்கு நன்றி. ஒருவர் பார்த்தை ஒருவர் கூறந்து உமது அன்பை பகிர்ந்து கொண்டு நல்ல நட்பினைக் காத்துக் கொள்ள எனக்கு உதவியருளும். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கிறேன். ஆலெமன்.

சிறு நரிகள்! பெரும் சேதங்கள்!!

**செத்த ஈகள் தைலக்காரனுடைய பரிமளதைத்தை நாறிக
கெட்டுப்போகப்பண்ணும்...**

வேத புத்தகம் பேரழிவைக் கொண்டுவரும் சிறிய காரியங்களைப் பற்றிப் பலமுறை எச்சரிக்கிறது. பாவம் கேடு விளைவிக்கக் கூடியது. சிறிதானதுதானே என்று புறக்கணிக்கக் கூடிய பாவம் என்று ஏதுமில்லை. சிறிய பாவங்களை முளையிலேயே கிள்ளிவிடாமல் வளரவிட்டால் அவை பெரிதாகி ஒருவரது ஆக்துமாவிற்கு பெரும் கேடு விளைவிக்கும். ஒரு சிறிய பொய் சொல்வது, அலுவலகத்திலிருந்து காகிதம், பேனா போன்ற பொருட்களை திருடுவது, மனதில் கூப்பை வைத்திருப்பது ஆகியவை நமக்கு சாதாரணமாகத் தோன்றலாம். ஆனால், அவை நம்மை உத்தமத்திலிருந்து விலக செய்கின்றன. இதே மாதிரியாக செய்யத் தவறிய சில சிறிய கடமைகளும் பல பிரச்சனைகளைக் கொண்டுவருகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு மனிதன் அதிகப் பணம் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்பதற்காக அனுதினமும் கடினமாய் உழைக்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவ்வாறு உழைப்பதன் மூலம், தன் குடும்பத்திற்கு தான் பொருளாதார பாதுகாப்பு அளிப்பதாகவும், அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்துவதாகவும் அவன் எண்ணலாம். ஆனால், இப்படிச் செய்வதால் அவனால் தன் குடும்பத்துடன் அதிக நேரம் செலவிட முடிவதில்லை. குடும்பத்துடன் சேர்ந்து பேசி மகிழ்வது, பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவது போன்ற சிறிய காரியங்களை அவன் செய்யத் தவறிவிடுகிறான். இத்தகைய நிலை முடிவில் திருப்தியற்ற மணவாழ்வில் முடிகிறது. சில சமயங்களில் நாம் அதிக சிரமத்துடன் செய்த நல்ல காரியங்கள் அனைத்தும் ஒரு சிறிய தீய காரியத்தினால் கெட்டு விடுகின்றன.

அன்பான நன்பர்களே, நாம் நம்முடைய பணியிலும், ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையிலும் கவனமாக இருப்போமாக. பூச்சிகளைக் கொல்ல உபயோகிக்கும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தில் 1% விழும்தான் 99% உணவில் கலக்கப்படுகிறது. ஆனால், அந்த 1% தான் அந்த உணவை உட்கொள்ளும் உயிர்களைக் கொல்கிறது. இதே போன்று நம்மில் அநேக நல்ல குணங்களும், மிகச் சிறந்த தன்மைகளும் காணப்பட்டாலும் ஒரு சில கெட்ட பழக்கங்களும், பலவீனங்களும் நம்மை பெரிய அழிவிற்கு நேராக வழிநடத்திவிடுகின்றன. சிறு நரிகள் பூவும், பிஞ்சமாயிருக்கிற திராட்சத் தோட்டங்களை கெடுக்கின்றன என்று உண்ணத்தப்பாட்டு 2:15 கூறுகிறது அவ்வா? எனவே, நாம் வஞ்சிக்கப்படாதிருப்போம். சிறிய சோதனைகளுக்கு ஆளாகாமல் இருப்போம். வேண்டாத குணங்களை நம் வாழ்விலிருந்து முற்றிலுமாய்க் களைந்துபோட்டு ஆண்டவருக்கு மகிழை உண்டாக ஆக்கப்பூர்வமான களி நிறைந்த வாழ்க்கை வாழ்வோமாக.

தேவே: அன்புள்ள ஆண்டவரே, என்னிடம் காணப்படும் பெல்லீனங்களையும், சிறுதவறுகளையும் அச்ட்டை செய்து அவற்றிற்கு உடன்படுகிறேன். என்னை மன்னித்தருளும், தேவரிடமும் பிறரிடமும் உள்ள என் உறவினைக் கெடுக்கும் சிறிய தவறுகளை ஒதுக்கி விட உதவி செய்யும். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், ஆழிமன்.

இப்புவியல்ல! நித்திய வீடே சதும்!

பூமிக்குரிய கூடாரமாகிய... வீடு அழிந்துபோனாலும், தேவனால் கட்டப்பட்ட கைவேலையைல்லாத நித்திய வீடு பரலோகத்திலே நமக்கு உண்டு)...

(2 கொரிந்தியர் 5:1)

இவ்வுலக வாழ்க்கை தற்காலிகமானதாகும். வேதம், இவ்வுலக வாழ்க்கையை பணிக்கும், வேகமாக ஒடுபவனுக்கும், சுவாசத்துக்கும், புகைக்கும் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறது. மோசே, சங்கிதம் 90:10ல், எங்கள் ஆயுச நாட்கள் எழுபது வருஷம், பெலத்தின் மிகுதியால் என்பது வருஷமாயிருந்தாலும், அதின் மேன்மையானது வருத்தமும், சுஞ்சலமுமே, அது சீக்கிரமாய்க் கடந்து போகிறது, நாங்களும் பறந்து போகிறோம் என்று கூறியுள்ளான். எனவே, நாம் யோசிக்க வேண்டிய காரியம், எங்கே நித்திய காலமாக வாழப்போகிறோம் என்பதே. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தேர்ந்தெடுக்க மோட்சம் அல்லது நரகம் என்று இரண்டு இடங்களே உள்ளன. நாம் மறுபடியும் பிறந்தவர்களாய், இயேசுவின் இரத்தத்தால் கழுவப்பட்டவர்களாய், பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களாய் இருப்போமெனில் நித்திய காலமாய் பரலோகத்தில் வாழவோம் என்ற நிச்சயத்தைப் பெற்றிருப்போம். பரலோகமே நமது ஸ்தோகும். தி பற்பபஸ் டிரிவன் வைப் (The purpose driven life) என்ற புத்தகத்தை எழுதிய ரிக் வாரன் என்பவர், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், நமது குடியிருப்பு பரலோகத்தில் உள்ளது என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள ஆவிக்குரிய அடையாள அட்டையை வைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பற்றி தேவனின் பிள்ளைகளாகிய நாம் உலகத்தார் நினைப்பது போல் அல்லாமல் வேறு விதமாக என்ன வேண்டும். இவ்வுலகில் சில ஆண்டுகள் வாழும் இந்த வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்டதான் நித்திய வாழ்க்கை ஒன்று உண்டு என்பதை விசுவாசிகளாகிய நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

ஆகவே, அன்பான நண்பர்களே, இவ்வுலகுடனும், அதன் ஆடம்பரத்துடனும் நாம் ஒன்றிப் போய்விடக்கூடாது. மாறாக, நமது கண்களை பரலோகத்தில் வீற்றிருக்கும் பிதாவின் மீதும், அவரது வலது பாரிசுத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அவரது குமரானாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதும் பதிப்போம். பவல் அப்போஸ்தலன் ரோமர் 12:2ல் கூறியவாறு நாம் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாமல், நம்முடைய மனம் புதிதாகிறதினாலே மற்றுப்பமடைவோம். நாம் அவபக்தியையும், லெளகீ இச்சைகளையும் வெறுத்து, தெளிந்த புத்தியும், நீதியும், தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாய் இவ்வுலகத்திலே ஜீவனம் பண்ணுவோம். (தீத்து 2:12) நாம் நிலையற்ற இவ்வுலகப் பொருட்களின் மீது நாட்டம் கொள்ளாமல் என்றும் நிலைத்திருக்கும் ஜீவ கிரீடத்தை நாம் நித்திய வீட்டில் பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தப்படுவோம்.

ஐபைம்: அன்புள்ள ஆண்டவரே, இவ்வுலகத்தில் என் ஓட்டத்தை முடித்த பின்னர், பரலோக வாழுவை என் ஆத்துமாவுக்கு உறுதி செய்து, ஆவிக்குரிய அடையாள அட்டையை எனக்குத் தந்தமைக்காக உமக்கு நன்றி. இவ்வுலக எனக்கு சுதமல்ல, பரலோகமே என் பங்கு என்று நினைவில் கொள்ள உதவி செய்யும். ஆமென்.

வீணானவைகளை விட்டு விடுங்கள்!

ஒருவன் சீறிஸ்துவுக்குள்ளாருந்தால் புதுச்சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின், எல்லாம் புதிதாயின.

(2 கொரிந்தீயர் 5:17)

ஒரு சிறுவன் ஒரு நாள் விலையுயர்ந்த ஒரு பூச்சாடியை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது தற்செயலாகத் தனது கையை ஜாடியினுள் விட்டான். பிறகு அதனை அவனால் வெளியே எடுக்க முடியவில்லை. அச்சிறுவனின் தந்தையும் சிறுவனின் கையை வெளியே எடுக்க முழுமுயற்சி செய்தார். அவராலும் முடியவில்லை. எனவே பூச்சாடியை உடைத்து விடலாம் என அவர்கள் எண்ணினார்கள். தந்தை மகனிடம், இன்னும் ஒரே ஒரு முறை முயற்சி செய். நான் செய்வது போல உன் கையை விரித்து விரல்களை நேராக நீட்டி வைத்து கையை வெளியே இழுத்து விடு என்று கூறினார். அவர்களை வியப்பில் ஆழ்த்தும் வகையில் அச்சிறுவன், என் விரல்களை நீட்டி முடியாது அப்பா. அவ்வாறு நீட்டினால் என் கையில் நான் வைத்திருக்கும் காசு கிழே விழுந்து விடும் என்றான். அருமையான நண்பர்களே, நம்மில் அநேகர் இச்சிறுவனைப் போலத்தான் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். முன்னொரு நாளில் நாம் இயேசுவை நம் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டோம். அப்போது இவ்வுலகக் காரியங்களையும், சோதனைகளையும் வெறுத்துத் தள்ளிவிடுவதென முடிவு எடுத்தோம். ஆனால், ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல நாம் எடுத்த தீர்மானத்திலிருந்து விலகி, இவ்வுலகத்தின் வலையில் சிக்கி, பிறகு வெளிவர முடியாமல் தவிக்கிறோம். இது நாமாகவே உருவாக்கிக் கொள்ளும் ஒரு நிலை. பல சூழ்நிலைகளில், அவை பாவம் என்று அறியாமலே காலடி எடுத்து வைக்கிறோம். பின்னர் அவைகளில் வசமாக சிக்கிக்கொள்கிறோம். கடைசியில் அருமை இரட்சகர் கொடுத்த தரிசனத்தை இழந்து விடுகிறோம்.

நண்பர்களே, நாம் நமது கண்களை ஆண்டவர் மீதே பதித்து, எப்போதும் அவரிலே நிலைத்திருப்போமாக. பரிசுத்த ஆவியின் ஆளுகைக்கு நாம் இடங்கொடுப்போமாக. அழிந்துபோகிற அற்பமான காரியங்களை ஒதுக்கிவிட்டு பரலோக பொக்கிஷுத்தைப் பற்றிக்கொள்ள, அதிக கவனமுள்ளவர்களாக இருப்போமாக. சோதனைக்கு சிறிதளவும் உட்படாமல் இருப்போமாக. இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாய் முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டு சாத்தானை மேற்கொள்வோமாக. இந்த உறுதி என்றும் நமக்கு இருக்கட்டும்.

ஐயுப்: பரலோகத் தந்தையே, நிலையற்ற இவ்வுலக சம்பத்தை நான் உதறித் தள்ளிவிட்டு, பரலோகத்தில் எனக்கு நீர் வைத்திருக்கும் பொரிய பொக்கிஷுத்தை அடைய விரும்புகிறேன். நான் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலம் சோதனைகள்மீது வெற்றிபெற எனக்கு உதவும். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜூபிக்கிறேன். ஆமென்.

தெய்வீகம் கிறைவனின் இயற்கை

என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு. அப்பொழுது நான்... நீ அறியாததும் உனக்கு எட்டாததுமான பெரிய காரியங்களை உனக்கு அறிவிப்பேன். (எரேமியா 33:3)

பதினேழு வயதில் இரட்சிக்கப்பட்ட வாட்சமேன் நீ என்பவர் தான் இரட்சிக்கப்பட்ட சில நாட்களில் உற்சாகமான ஆறு கிறிஸ்தவ வாலிபர்களை தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு மிசிஹுட்வா என்ற சிறிய தீவில் உள்ள மக்களை கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டு வர கடற்பயணம் மேற்கொண்டார். அவர்கள் பல நாட்கள் கடினமாக உழைத்தும் ஒருவரும் இரட்சிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜனவரி 11ம் நாள் அந்த கிராம மக்கள் தங்கள் தெய்வத்தை கெளரவிக்க சிறப்பான விழா கொண்டாடுவார்கள் என அவர்கள் கேள்விப்பட்டனர். அந்நாளில் மழை பெய்யவே பெய்யாது. சொல்லப்போனால் கடந்த 286 ஆண்டுகளாக அந்த நாளில் மழை பெய்ததே இல்லையென அந்த கிராம மக்கள் பெருமையாக உரைத்தனர். இதைக் கேட்ட அந்த குழுவிலிருந்த குயோ சிங் லீ என்ற கிறிஸ்தவ வாலிபன், எங்கள் தேவன் உண்மையுள்ளவர். அவர் நிச்சயமாக ஜனவரி 11ம் தேதி மழை பெய்யச் செய்வார் என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன், என அக்கிராமத்து மக்களுக்கு சவால் விட்டான். குயோ சிங் செய்ததைக் கேட்ட வாட்சமேன் நீ முதலில் கலக்கமடைந்தார். பின்னர் கர்மேல் பர்வதத்தில் பாகால் தீர்க்கதறிசிகளிடம் எலியா தீர்க்கதறிசி விட்ட சவாலை நினைத்துப் பார்த்தார். அந்த சிறிய கிராமத்தில் தேவன் எதையோ செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார் என்ற உறுதி அவருக்கு வந்தது. அதன்பிறகு அந்த வாலிபர்கள் அனைவரும் தினமும் ஊக்கமாக ஜெபிக்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால், அந்த கிராமத்து மக்கள் முன்னமே தெரிவித்திருந்தபடி ஜனவரி 11ம் தேதி மாலை வரை மழை பெய்யவில்லை. பின்னர், வாட்சமேன் நீ ஊக்கத்துடன், பிதாவே எங்கள் ஜெபம் உமது சமூகத்தில் நினைப்பூட்டுதலாக இருக்கட்டும் என்று ஜெபித்தார். என்ன ஆச்சரியம்! ஜெபத்தை அவர் முடிக்குமுன்னரே அடை மழை பெய்யத் தொடங்கியது. அடுத்த சில வாரங்களில் அந்த வாலிபர் கிறிஸ்துவின் செய்தியை தெரியமாகப் பரப்பினர். அங்கே படிப்படியாக ஒரு சபை உருவாக்கப்பட்டது.

அன்பான நன்பர்களே, இரட்சிக்கப்படாத மக்களின் மீட்புக்காக தமது பிள்ளைகள் ஏற்றுக்கும் உண்மையான ஜெபத்தை நம் ஆண்டவர் கவனித்து கேட்கிறார். எனவே, தேவன் ஒரு அற்புத்ததை செய்து இரட்சிக்கப்படாத நம்முடைய நன்பர்களின் இருதயங்களை தம்மிடம் திருப்பும்படி நாம் அவரை வேண்டிக்கொள்வோம். செய்வதற்கரியதாய் தோன்றும் காரியங்களை நம் தேவனால் எளிதாக செய்ய முடியும். அவர் அதை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில்கூட செய்து முடிப்பார்.

ஜெபம்: அன்புள்ள ஆண்டவரே, அநேக மக்கள் உம்மண்டை இழுக்கப்பட்டு இரட்சிப்படையவும், உமது பணியாளர்களின் ஊழியத்தில் உம் தெய்வீக வல்லமை வெளிப்படவும் நான் ஜெபிக்கிறேன். ஆதீத் தீருச்சபையின் அனுபவம் எங்கள் நாட்களில் மீண்டும் வரட்டும். குயோகவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கிறேன். ஆமென்.

வெதாகமப் புதிர் எண்: 183 [மத்தேயு 22-28]

(தொழில்: திருமதி . மெர்ஸி கிறிஸ்டோபர், சென்னை)

I. பொருத்துக:

ரூபம்	கழுகு
வயல்	கொள்ளை நோய்
பிணம்	சீரகம்
வெந்தயம்	ஏந்திரம்
பஞ்சம்	மின்னல்

II. கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

1. இவனைக் ----- கட்டிக் கொண்டுபோய் ----- உண்டாயிருக்கிற ----- போடுங்கள்.
2. வானத்தின் பேரில் ----- பண்ணுகிறவன் ----- பேரிலும் அதில் ----- பேரிலும் சத்தியம் பண்ணுகிறான்.
3. ----- நீங்கள் போய் என் ----- கலிலேயாவுக்குப் போகும்படி அவர்களுக்குச் -----
4. மனுஷுகுமாரன் வரும் ----- நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியால் -----
5. ----- நேரமுதல் ----- நேரம் வரைக்கும் ழமியெங்கும் ----- உண்டாயிற்று.

III. விடை எழுதுக:

1. இயேசுவுக்கு சீஷனும் ஐசுவரியவானுமாயிருந்தவன் யார்?
2. மனுஷுகுமாரன் வருகை எப்படியிருக்கும்?
3. சிநேகிதனே என்னத்திற்கு வந்திருக்கிறாய். யார் யாரிடம் கூறியது?
4. இயேசுவுடைய சிலுவையை சுமக்கும்படி பலவந்தம் பண்ணப்பட்டவன் யார்?
5. இஸ்ரவேல் புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருடைய கிரயம் எவ்வளவு?

இந்த மாத மன்றாட்டு ஜெபம்: 17.08.2023

**ஜெப விண்ணப்பங்களை எவ்களுக்கு
அனுப்பவேண்டிய கடைசி நாள்: 16.08.2023**

எங்கள் முகவரி

ஆசிரியர், தெளிதேன் துளிகள்

7, ஆர்த்தி நகர், கிழக்கு தாம்பரம், சென்னை - 600059

இணையதளம்: <https://www.honeydropsonline.com>

மின்னஞ்சல்: honeydrops.dailydevotion@gmail.com

தொடர்புக்கு: 94444 56177

ஆகஸ்ட் மாத துதி ஆராதனை ஜெபக்கூடுதைக்

நாள்: 26.08.2023

நேரம்: மாலை 6:00 மணி

இடம்: எல் ஷடாய் ஜெபவீடு,

7, ஆர்த்தி நகர், கிழக்கு தாம்பரம், சென்னை - 600059